

Arrest

nr. 164 570 van 22 maart 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X - X - X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X en X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 31 december 2015 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat E. VERSTRAETEN loco advocaat D. VAN EENOO en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

1.1. Ten aanzien van K.Z.N.:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van het dorp Pole Baboe, gelegen nabij de stad Mazar-e Sharif in de provincie Balkh. U bent een Tadzjiek van etnische origine.

Na het behalen van uw secundair diploma heeft u nog twee jaar een leerkrachtenopleiding gevolgd. Deze opleiding heeft u in hut 1382 (februari/maart 2014 volgens de Gregoriaanse kalender) afgemaakt.

Op 2 saur 1393 (22 april 2014 volgens de Gregoriaanse kalender) kwamen drie vrouwen naar uw ouderlijke woning. Eén van hen was één van de drie vrouwen van overheidscommandant H., een andere was een zus van de commandant en de derde van de vrouw van H.S., een vriend van de commandant. In naam van commandant H. vroegen ze uw hand aan uw moeder. Vervolgens ging uw

moeder naar uw kamer en bracht u hiervan op de hoogte. U weigerde het huwelijksaanzoek omdat u nog verder wilde studeren, omdat u wilde huwen met iemand die u zelf zou kiezen en omdat de commandant veel ouder dan u was. Hierna bracht uw moeder de vrouwen op de hoogte van uw beslissing waarna de vrouwen vertrokken. Diezelfde avond brachten jullie uw vader op de hoogte van wat er was gebeurd. Uw vader was boos op de commandant omwille van het aanzoek. U zei uw vader dat u zelfmoord zou plegen indien hij akkoord zou gaan met het aanzoek.

Twee weken later kwamen vier mannen naar uw huis. Eén van hen was H.S., de vriend van commandant H.. De drie anderen zijn u onbekend. Ze vroegen opnieuw uw hand in naam van de commandant en boden uw vader en u geld en materiële middelen aan opdat u zou toestemmen. Uw vader weigerde het aanzoek.

Op 13 jauza 1393 (3 juni 2014) kwam H.S. bij u thuis langs en deed een derde huwelijksaanzoek. Hij zei dat de commandant bereid was alle voor u te kopen wat u maar wilde en bedreigde uw vader en uw broers met de dood wanneer u niet akkoord zou gaan. Ook vertelde hij dat hij dan gedwongen met u zou huwen. Uw vader vroeg H.S. een paar dagen bedenktijd. Hij kreeg er drie van hem. Die nacht heeft uw familie over de situatie gepraat en besloten jullie om Afghanistan te verlaten.

De volgende dag verlieten jullie het dorp.

Op 19 september 2014 diende u in België samen met uw moeder N.K.Z. (O.V. 7.945.807), uw vader A.S.K. (O.V. 7.945.810) en uw broer A.M. (O.V. 7.945.800) een asielaanvraag in in België. Uw broer A.H.K. (O.V. 8.001.966) en uw minderjarige broer A.M.K. (O.V. 7.945.807) waren op dat moment nog in Griekenland. Op 6 januari 2015 dienden zij een asielaanvraag in in België. Op 28 januari 2015 werd de asielaanvraag van A.Ma. geannuleerd. Uw ouders en uw drie broers hebben samen met u Afghanistan verlaten omwille van de problemen met de taliban.

U heeft ook nog een broer, M.H.K. (O.V. 6.150.271). Hij heeft in 2007 een eerste asielaanvraag ingediend. In het kader van zijn drie asielaanvragen werd steeds besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

In geval van een eventuele terugkeer naar Afghanistan vreest u te worden vermoord door commandant H..

Daarenboven stelt u dat u eveneens niet kunt terugkeren naar Afghanistan omdat u, sinds u hier bent, weet dat vrouwen bepaalde rechten hebben en dat u hier vrijheid heeft en u hier verder kunt studeren. Tevens stelt u dat er in uw regio geen aparte scholen voor vrouwen zijn. Sinds u in België bent heeft u beslist geen hoofddoek meer te dragen omdat u niet van hoofddoeken houdt. Ook haalt u aan dat vrouwen in Afghanistan niet de vrijheid hebben om in een broek, een rokje of met onbedekte armen rond te lopen op straat. Tot slot stelt u dat, indien u zou werken in Afghanistan, u op kantoor een hoofddoek zou moeten dragen en regels zou moeten respecteren.

U legt volgende documenten neer: uw taskara en een certificaat van uw leerkrachtenopleiding.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaarde problemen met commandant H. die koste was het kost met u wil huwen.

Vooreerst leggen u en uw familieleden inconsistente verklaringen af aangaande de manier waarop de commandant van uw bestaan op de hoogte is geraakt. Zo heeft u geen enkel idee hoe de commandant u heeft leren kennen en stelt u niet te weten of de commandant u ooit heeft gezien (CGVS, p. 11). Ook uw moeder, uw broer A.H. en uw broer A.M. verklaren niet te weten hoe de commandant u kent (CGVS moeder dd. 26.05.2015, p. 8 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 10 ; CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 9). Uw vader daarentegen haalt aan dat de commandant een foto van u heeft gezien die uw klasgenootjes van u hebben genomen (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13). Wanneer vervolgens aan uw vader wordt gevraagd of hij dit denkt of hier zeker van is, stelt hij dat hij er zeker van is en bevestigt hij hierna opnieuw dat de commandant een foto van u heeft gezien die werd genomen tijdens een feestje op uw school (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13).

Bovendien moet worden vastgesteld dat zowel u als uw familieleden - en u in het bijzonder - zeer weinig weten over commandant H.. Zo kennen noch u noch de rest van uw familie de volledige naam van commandant H. (CGVS, p. 6 ; CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 10 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 9 & CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 8). Ook verklaart u dat hij vroeger een jihadi commandant was, maar weet u niet wat dat inhoudt noch weet u tegen wie hij in die hoedanigheid vocht (CGVS, p. 6 & 9). Betreffende zijn huidige functie als commandant kunt u ook niets vertellen. Meer bepaald stelt u dat hij een commandant van de regering is doch u weet niet of hij tot de politie behoort dan wel het leger (CGVS, p. 9). Tevens weet u niet of hij op een politiekantoor werkt dan wel op een legerbasis (CGVS, p. 9). Bovendien heeft u geen idee hoelang ongeveer hij reeds commandant is (CGVS, p. 9). Ook kent u de etnie van de commandant niet (CGVS, p. 9). Nochtans

stellen uw vader en uw broer A.H. dat hij een Tadzjiek is (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 10 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 9).

Ook weten u en uw familieleden weinig over de familieleden van commandant H.. Zo kunt u niets vertellen over de 3 vrouwen van de commandant en komt u niet verder dan te stellen dat ze ergens in Balkh wonen (CGVS, p. 9 & 10). Ook de rest van uw familieleden kennen de namen van deze 3 vrouwen niet (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 13 ; CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 9). Uw twee broers en uw vader weten - in tegenstelling tot u - wel dat de 3 vrouwen in het dorp Khoskhak wonen (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 12 ; CGVS A.H. dd. 17.07.2015, p. 9 & CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 9). Het is bevreemdend dat zij dit wel weten en u niet.

Ook kunt u niets vertellen over de kinderen van de commandant. U stelt dat hij een paar kinderen heeft doch u weet niet hoeveel en u weet niet of ze naar school gaan dan wel werken (CGVS, p. 10). Ook uw moeder, uw vader en uw broer A.M. moeten het antwoord op deze vragen schuldig blijven (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 8 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 12 ; CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 9). Uw broer A.H. daarentegen verklaart dat hij ooit één van de zonen van de commandant tijdens zijn werk heeft gezien en dat die zoon toen heibel schopte (CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 8). Het is zeer bevreemdend dat uw broer A.H. u en de rest van uw familie gezien de vermeende problemen met de commandant hiervan niet van op de hoogte zou hebben gesteld.

Betreffende vragen omtrent eventuele broers en zussen van de commandant komen u en uw familieleden niet verder dan te stellen dat er één zus - waarvan jullie de naam niet kennen - bij jullie thuis is langs geweest tijdens het eerste huwelijksaanzoek (CGVS, p. 11 ; CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 9 ; CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 9 & 10). Deze totale onwetendheid van heel uw familie is uiterst opmerkelijk, des te meer gezien de zus van de commandant bij jullie thuis is geweest.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u en uw familie uiterst weinig weten over de personen die in naam van de commandant bij u thuis zijn gekomen om uw hand te vragen. Zo kent niemand van jullie ook maar één naam van de 3 vrouwen die de eerste keer uw hand kwamen vragen (CGVS, p. 11 ; CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 10 & CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 10). Van de 4 mannen die het tweede huwelijksaanzoek deden, kennen jullie enkel de naam H.S. (CGVS, p. 12, CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 8 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 14 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 10 & CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 10).

Doorgevraagd naar H.S. weten u en uw familie eveneens zeer weinig over hem. U weet enkel dat hij de beste vriend van commandant H. is en u weet niet wat hij in het dagdagelijkse leven doet (CGVS, p. 12). Ook uw moeder, uw vader en uw 2 broers stellen enkel te weten dat hij een goede vriend van de commandant is (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 6 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 14 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 10 & CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 10).

Bovendien leggen u en verschillende familieleden van u tegenstrijdige verklaringen af omtrent H.S.. Zo stelt u dat H.S. zichzelf aan uw vader heeft voorgesteld als de beste vriend van commandant H. (CGVS, p. 12). Wanneer uw vader wordt gevraagd hoe hij H.S. kent, stelt hij eveneens dat hij zich heeft voorgesteld als de beste vriend van de commandant (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 14). Uw broer A.M. daarentegen verklaart dat uw vader H.S. reeds kende, misschien van in de tijd dat uw vader in de stad Mazar-e Sharif werkte, en dat uw vader weet dat H.S. dingen regelde voor de commandant (CGVS A.M. dd. 17.08.2015, p. 9). Deze verklaring van uw broer valt geenszins te rijmen met bovenstaande verklaringen van u en van uw vader.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u stelt dat het eerste huwelijksaanzoek op 2 saur plaatsvond, dat het tweede aanzoek twee weken later kwam en dat het derde en laatste aanzoek op 13 jauza plaatsvond (CGVS, p. 7 & 9). Echter, wanneer hierna meermaals gevraagd wordt hoeveel tijd er ongeveer tussen het tweede en het derde huwelijksaanzoek zat, kunt u het helemaal niet zeggen (CGVS, p. 12). Ook uw moeder en uw vader stellen dat het eerste aanzoek op 2 saur plaatsvond, het tweede twee weken later en dat het derde aanzoek op 13 jauza plaatsvond (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 6 & 9 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 7). Wanneer ook hen gevraagd wordt naar de tijdsperiode tussen het tweede en het derde huwelijksaanzoek, kan uw moeder niet vertellen of er meer of minder tijd tussen deze twee aanzoeken zat dan tussen de eerste en de tweede (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 9) en kan uw vader niet vertellen of er dagen dan wel weken tussen het tweede en derde aanzoek zat (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 15). Aangezien het een essentieel aspect in uw asielrelaas betreft en aangezien blijkt dat er ongeveer een maand tussen het tweede en derde aanzoek moet hebben gezeten (zie administratief dossier), is deze onwetendheid van jullie alle drie die op dezelfde dag werden gehoord, zeer bevreemdend en komen jullie verklaringen omtrent de door jullie gegeven tijdstippen van de 3 huwelijksaanzoeken ingestudeerd over.

Omwille van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaarde problemen met commandant H. die met u wil huwen.

Daarenboven stelt u dat u niet kunt terugkeren naar Afghanistan omdat u, sinds u hier bent, weet dat vrouwen bepaalde rechten hebben en dat u hier vrijheid heeft en u hier verder kunt studeren (CGVS, p. 13). Tevens stelt u dat er in uw regio geen aparte scholen voor vrouwen zijn waar u vreemde talen kunt leren (CGVS, p. 13). Sinds u in België bent heeft u beslist geen hoofddoek meer te dragen omdat u niet van hoofddoeken houdt (CGVS, p. 14). Ook haalt u aan dat vrouwen in Afghanistan niet de vrijheid hebben om in een broek, een rokje of met onbedekte armen rond te lopen op straat (CGVS, p. 14). Tot slot stelt u dat, indien u zou werken in Afghanistan, u op kantoor een hoofddoek zou moeten dragen en regels zou moeten respecteren (CGVS, p. 14). Bovenstaande elementen volstaan op zich echter niet om ten aanzien van u een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te weerhouden. Met betrekking tot de door u aangehaalde regels over omgang met vrouwen en kledingvoorschriften dient te worden opgemerkt dat de in uw land van herkomst aanwezige beperkingen (bv. kledij, omgang met anderen,...) gebaseerd zijn op islamitische normen en waarden betreffende de algemene in de Islamitische Republiek Afghanistan geldende (rechts)regels. U bent trouwens nog steeds moslima (CGVS, p. 3). In dit verband kan nog worden opgemerkt dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Het opleggen van beperkingen aan voornoemde rechten behoort tot de soevereine bevoegdheid van de verscheidene nationale staten. De vrijheid van meningsuiting alsook de eerbiediging van het privéleven moet/kan in de verschillende staten slechts worden uitgeoefend binnen welomschreven voorwaarden en/of binnen welbepaalde (wettelijke) grenzen. Met betrekking tot deze algemeen geldende rechtsregels kan dan ook niet worden gesteld dat zij een schending van de grondrechten van de mens en een vorm van vervolging in de zin van de Vreemdelingenwet uitmaken. Aangaande uw verklaring dat er in uw regio geen aparte scholen voor vrouwen zijn waar vrouwen vreemde talen kunnen leren (CGVS, p. 13), moet worden opgemerkt dat het eventuele gebrek aan aparte scholen voor vrouwen dat er in uw regio zou kunnen zijn geenszins afbreuk doet aan het recht op onderwijs. Uit de verklaringen van uw broer A.M. blijkt bovendien dat er in de stad Mazare Sharif scholen zijn waar meisjes, onder andere universiteitsstudenten, taallessen kunnen volgen (CGVS broer A.M., p. 4 & 5). Immers, hij verklaart zelf Engelse les te hebben gegeven aan dergelijke studenten, waarbij de meisjes vooraan in de klas zaten en de jongens achteraan (CGVS broer A.M., p. 4). Hieraan kan tot slot nog toegevoegd worden dat u uw middelbare school heeft afgemaakt en daarna nog een lerarenopleiding kon volgen (CGVS, p. 3 en 4). Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw vluchtmotieven geen geloof kan worden gehecht, zodat u ter zake noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals gedefinieerd in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport geeft aan dat het aantal burgerslachtoffers op het gehele Afgaanse grondgebied sinds de tweede helft van 2012 gestegen is. Verder wordt vastgesteld dat het aantal veiligheidsincidenten van 2011 tot 2012 weliswaar gedaald is, maar dat er sinds begin 2013 sprake is van een stijging in het aantal incidenten veroorzaakt door AGE's. Daartegenover bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afgaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele

bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Balkh te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation van januari 2015) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het Zuiden, Zuid-Oosten en het Oosten. De provincie Balkh behoort tot de noordelijke regio van Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Balkh grotendeels in handen is van de overheid. De provincie is een toevluchtsoord voor families die het geweld in andere provincies ontvluchten. De hoofdplaats van de provincie, Mazar-e Sharif is de officieuze hoofdstad van het noorden van Afghanistan. De stad is relatief geïsoleerd geweest van het conflict dat Afghanistan de afgelopen decennia heeft geteisterd, waardoor haar politiek en economisch gewicht groot en groeiend is. De stad wordt bestempeld als één van de veiligste steden in Afghanistan. Het aantal terreurdaden, alsook het aantal burgerslachtoffers bleef er beperkt. Niettegenstaande er tijdens de verslagperiode enkele aanslagen gepleegd werden zonder duidelijk aanwijsbaar doelwit, is het geweld in Mazar-e Sharif hoofdzakelijk doelgericht van aard. De meeste veiligheidsincidenten in de provincie Balkh worden gerapporteerd in de westelijke districten, met name Chimal, Chahar Bolak, Zari en Sholgar. Deze regio is gekend voor de productie van cannabis, wat een impact heeft op de stabiliteit in deze regio. Het merendeel van de gewelddaden die er plaatsvinden zijn doelgericht van aard, en nemen er hoofdzakelijk de vorm aan van IED-explosies en gewapende confrontaties tussen de Afgaanse veiligheidsdiensten en de opstandelingen. Het aantal hierbij te betreuren burgerslachtoffers is laag.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Balkh actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

De UNHCR Eligibility Guidelines van 6 augustus 2013 doen geen afbreuk aan de conclusie van het Commissariaat-generaal, die werd gemaakt na een analyse en afweging van alle elementen in de beschikbare landeninformatie. U bracht bovendien geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De neergelegde documenten kunnen geenszins bovenstaande beslissing wijzigen. Uw taskara bevat immers enkel informatie betreffende uw identiteit die hier niet ter discussie staat. Het certificaat toont enkel aan dat u gedurende 2 jaar een lerarenopleiding heeft gevolgd. Hetzelfde kan gezegd worden over de taskara's van uw ouders en uw drie broers en de rijbewijzen van uw vader en uw broers A.M. en H.. De kopie van een attest van verblijf op uw naam toont enkel aan dat u op 8 juli 2015 in het opvangcentrum in Eeklo verbleef.

De door uw vader neergelegde cd-rom bevat volgens uw vader louter een video waarin verwezen wordt naar de moord op 5 personen in het district Bagram in de provincie Kabul nadat ze een huwelijksaanzoek van een commandant weigerden (CGVS vader, p. 10). Ze bevat echter geen informatie betreffende de door u gekende problemen. De kopie van een opsporingsverzoek via het Rode Kruis door uw vader dd. 22.09.2014 bevat louter gegevens betreffende uw broers A.H. en A.M. die

hij toen probeerde terug te vinden. De brief van de Dienst Tracing dd. 17.10.2014 bevat enkel contactgegevens van deze dienst en een referentienummer.

Het aanvraagformulier voor hogere studies op naam van uw broer A.H. toont enkel aan dat hij wilde verder studeren. De 3 door hem neergelegde certificaten en het bewijs van deelname aan een animatorcursus tonen enkel de door hem gevolgde opleidingen aan. De door uw broer A.H. neergelegde foto beeldt A.H. en A.M. samen met verschillende jongeren af. De brief voor A.H. bevat louter de mening van 4 personen omtrent de deelname van A.H. aan een kamp.

De 7 certificaten van uw broer A.M., zijn diploma secundair onderwijs en het bewijs van deelname aan een animatorcursus tonen louter de door hem gevolgde opleidingen aan. Het inschrijvingsformulier voor een cursus Nederlands op naam van A.M. toont enkel aan dat hij zich heeft ingeschreven voor Nederlandse les. De kopie van een attest van verblijf op naam van A.M. toont enkel aan dat hij op 8 juli 2015 in het opvangcentrum in Eeklo verbleef.

Betreffende het medisch getuigschrift dd. 08.07.2015 omtrent u, neergelegd door A.H., moet worden opgemerkt dat dit attest bestemd is voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de DVZ. In dit getuigschrift wordt gewag gemaakt van het feit dat het erop lijkt dat u aan een schuldgevoel lijdt en er wordt verwezen naar het huwelijksaanzoek bij de medische voorgeschiedenis. Echter, een dergelijk attest wordt opgemaakt op basis van uw verklaringen. Bijgevolg kan dit attest geenszins de geloofwaardigheid van uw verklaarde problemen herstellen. Het medisch attest dd. 16.07.2015 op naam van A.M. stelt enkel dat hij op 17 juli 2015 zich niet kon aanmelden op het CGVS. In verband met het medisch getuigschrift dd. 08.07.2015 omtrent A.M., neergelegd door A.H., moet worden opgemerkt dat dit attest bestemd is voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de DVZ. Hierin wordt vermeld dat A.M. volgens een psycholoog/psychotherapeut last zou hebben van PTSS. Door wie en op basis waarvan deze diagnose gesteld werd staat echter niet vermeld. Bovendien kan de oorzaak van deze problemen onmogelijk op een objectieve wijze door een psycholoog worden nagegaan aangezien deze hiervoor afhankelijk is van de verklaringen van de patiënt. Bijgevolg kan dit attest geenszins de problemen die u en uw familie verklaren in Afghanistan te hebben gekend, aantonen. De e-mail met de resultaten van een CT-scan van de lumbale wervelkolom van A.M. kan op geen enkele wijze jullie geloofwaardigheid herstellen. De kopie van 3 doorverwijzingen toont louter aan dat een niet nader genoemd persoon naar een arts werd doorverwezen op de vermelde data. De kopie van een aanvraag tot opstarten van bepaalde medicatie voor A.M. tonen louter aan dat de huisarts bepaalde medicatie voor hem wilde opstarten op aanraden van een psycholoog. De kopieën van attesten betreffende vaccinatie tegen poliomyelitis op naam van uzelf, uw vader, uw moeder en A.M. tonen louter aan dat jullie één dosis van het betreffende vaccin toegediend hebben gekregen. Hoe dan ook ressorteren medische problemen op zich niet onder de toepassingsfeer van de Vluchtelingenconventie noch onder de bepalingen van de definitie subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Ten aanzien van K.A.S.:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent opgegroeid in de stad Mazar-e Sharif. Later verhuisde u naar het dorp Pole Baboe, gelegen nabij de stad Mazar-e Sharif in de provincie Balkh. U bent een Tadzjiek van etnische origine. U bent gehuwd met Na.K.Z.(O.V. 7.945.807).

Op 2 saur 1393 (22 april 2014 volgens de Gregoriaanse kalender) kwamen drie vrouwen naar uw woning. Eén van hen was één van de drie vrouwen van overheidscommandant H., een andere was een zus van de commandant en de derde van de vrouw van H.S., een vriend van de commandant. In naam van commandant H. vroegen ze de hand van uw dochter N. aan uw echtgenote. Vervolgens ging uw echtgenote naar de kamer van uw dochter en bracht haar hiervan op de hoogte. Uw dochter weigerde het huwelijksaanzoek. Hierna bracht uw echtgenote de vrouwen op de hoogte van haar beslissing waarna de vrouwen vertrokken. Diezelfde avond werd u op de hoogte gebracht van wat er was gebeurd.

Twee weken later kwamen vier mannen naar uw huis. Eén van hen was H.S., de vriend van commandant H.. De drie anderen zijn u onbekend. Ze vroegen opnieuw de hand van uw dochter in naam van de commandant. U weigerde het aanzoek.

Op 13 jauza 1393 (3 juni 2014 volgens de Gregoriaanse kalender) kwam H.S. bij u thuis langs en deed een derde huwelijksaanzoek. Hij zei dat de commandant bereid was een huis of gronden voor u te kopen en bedreigde u en uw zonen met de dood indien u niet akkoord zou gaan. U vroeg H.S. een paar

dagen de tijd om uw familie te kunnen overhalen. U kreeg er drie van hem. Die nacht heeft u met uw familie over de situatie gepraat en besloten jullie om Afghanistan te verlaten.

De volgende dag verlieten jullie het dorp.

Op 19 september 2014 diende u in België samen met uw echtgenote, N.K.Z. (O.V. 7.945.807), uw zoon, A.M.K. (O.V. 7.945.800), en uw dochter, N.K.Z. (O.V. 7.945.805), een asielaanvraag in in België. Uw meerderjarige zoon, A.H.K. (O.V. 8.001.966), en uw minderjarige zoon, A.M.K. (O.V. 7.945.807), waren op dat moment nog achtergebleven in Griekenland. Op 6 januari 2015 dienden zij een asielaanvraag in in België. Op 28 januari 2015 werd de asielaanvraag van A.M. geannuleerd. Uw echtgenote en uw kinderen hebben samen met u Afghanistan verlaten omwille van de problemen met commandant H. die met uw dochter N. wilde huwen.

U heeft ook nog een zoon, M.H.K. (O.V. 6.150.271). Hij heeft in 2007 een eerste asielaanvraag ingediend. In het kader van zijn drie asielaanvragen werd steeds besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

In geval van een eventuele terugkeer naar Afghanistan vreest u te worden vermoord door commandant H.. Ook haalt u de algemene veiligheidssituatie aan als reden waarom uw kinderen nu niet kunnen terugkeren naar Afghanistan.

U legt volgende documenten neer: uw taskara, uw rijbewijs en een cd-rom.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u dezelfde asielmotieven aanhaalt als uw dochter N.K.Z. (O.V. 7.945.805). In het kader van de asielaanvraag van uw dochter werd een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

De beslissing van uw dochter werd als volgt gemotiveerd: "

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaarde problemen met commandant H. die koste was het kost met u wil huwen.

Vooreerst leggen u en uw familieleden inconsistente verklaringen af aangaande de manier waarop de commandant van uw bestaan op de hoogte is geraakt. Zo heeft u geen enkel idee hoe de commandant u heeft leren kennen en stelt u niet te weten of de commandant u ooit heeft gezien (CGVS, p. 11). Ook uw moeder, uw broer A.H. en uw broer A.M. verklaren niet te weten hoe de commandant u kent (CGVS moeder dd. 26.05.2015, p. 8 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 10 ; CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 9). Uw vader daarentegen haalt aan dat de commandant een foto van u heeft gezien die uw klasgenootjes van u hebben genomen (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13). Wanneer vervolgens aan uw vader wordt gevraagd of hij dit denkt of hier zeker van is, stelt hij dat hij er zeker van is en bevestigt hij hierna opnieuw dat de commandant een foto van u heeft gezien die werd genomen tijdens een feestje op uw school (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13).

Bovendien moet worden vastgesteld dat zowel u als uw familieleden - en u in het bijzonder - zeer weinig weten over commandant H.. Zo kennen noch u noch de rest van uw familie de volledige naam van commandant H. (CGVS, p. 6 ; CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 10 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 9 & CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 8). Ook verklaart u dat hij vroeger een jihadi commandant was, maar weet u niet wat dat inhoudt noch weet u tegen wie hij in die hoedanigheid vocht (CGVS, p. 6 & 9). Betreffende zijn huidige functie als commandant kunt u ook niets vertellen. Meer bepaald stelt u dat hij een commandant van de regering is doch u weet niet of hij tot de politie behoort dan wel het leger (CGVS, p. 9). Tevens weet u niet of hij op een politiekantoor werkt dan wel op een legerbasis (CGVS, p. 9). Bovendien heeft u geen idee hoelang ongeveer hij reeds commandant is (CGVS, p. 9). Ook kent u de etnie van de commandant niet (CGVS, p. 9). Nochtans stellen uw vader en uw broer A.H. dat hij een Tadzjik is (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 10 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 9).

Ook weten u en uw familieleden weinig over de familieleden van commandant H.. Zo kunt u niets vertellen over de 3 vrouwen van de commandant en komt u niet verder dan te stellen dat ze ergens in Balkh wonen (CGVS, p. 9 & 10). Ook de rest van uw familieleden kennen de namen van deze 3 vrouwen niet (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 13 ; CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 9). Uw twee broers en uw vader weten - in tegenstelling tot u - wel dat de 3 vrouwen in het dorp Khoskhak wonen (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 12 ; CGVS A.H. dd. 17.07.2015, p. 9 & CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 9). Het is bevreemdend dat zij dit wel weten en u niet.

Ook kunt u niets vertellen over de kinderen van de commandant. U stelt dat hij een paar kinderen heeft doch u weet niet hoeveel en u weet niet of ze naar school gaan dan wel werken (CGVS, p. 10). Ook uw moeder, uw vader en uw broer A.M. moeten het antwoord op deze vragen schuldig blijven (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 8 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 12 ; CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 9).

9). Uw broer A.H. daarentegen verklaart dat hij ooit één van de zonen van de commandant tijdens zijn werk heeft gezien en dat die zoon toen heibel schopte (CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 8). Het is zeer bevreemdend dat uw broer A.H. u en de rest van uw familie gezien de vermeende problemen met de commandant hiervan niet van op de hoogte zou hebben gesteld.

Betreffende vragen omtrent eventuele broers en zussen van de commandant komen u en uw familieleden niet verder dan te stellen dat er één zus - waarvan jullie de naam niet kennen - bij jullie thuis is langs geweest tijdens het eerste huwelijksaanzoek (CGVS, p. 11 ; CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 9 ; CGVS broer A.M. dd.17.08.2015, p. 9 & 10). Deze totale onwetendheid van heel uw familie is uiterst opmerkelijk, des te meer gezien de zus van de commandant bij jullie thuis is geweest.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u en uw familie uiterst weinig weten over de personen die in naam van de commandant bij u thuis zijn gekomen om uw hand te vragen. Zo kent niemand van jullie ook maar één naam van de 3 vrouwen die de eerste keer uw hand kwamen vragen (CGVS, p. 11 ; CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 10 & CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 10). Van de 4 mannen die het tweede huwelijksaanzoek deden, kennen jullie enkel de naam H.S. (CGVS, p. 12, CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 8 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 14 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 10 & CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 10).

Doorgevraagd naar H.S. weten u en uw familie eveneens zeer weinig over hem. U weet enkel dat hij de beste vriend van commandant H. is en u weet niet wat hij in het dagdagelijkse leven doet (CGVS, p. 12). Ook uw moeder, uw vader en uw 2 broers stellen enkel te weten dat hij een goede vriend van de commandant is (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 6 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 14 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 10 & CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 10).

Bovendien leggen u en verschillende familieleden van u tegenstrijdige verklaringen af omtrent H.S.. Zo stelt u dat H.S. zichzelf aan uw vader heeft voorgesteld als de beste vriend van commandant H. (CGVS, p. 12). Wanneer uw vader wordt gevraagd hoe hij H.S. kent, stelt hij eveneens dat hij zich heeft voorgesteld als de beste vriend van de commandant (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 14). Uw broer A.M. daarentegen verklaart dat uw vader H.S. reeds kende, misschien van in de tijd dat uw vader in de stad Mazar-e Sharif werkte, en dat uw vader weet dat H.S. dingen regelde voor de commandant (CGVS A.M. dd. 17.08.2015, p. 9). Deze verklaring van uw broer valt geenszins te rijmen met bovenstaande verklaringen van u en van uw vader.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u stelt dat het eerste huwelijksaanzoek op 2 saur plaatsvond, dat het tweede aanzoek twee weken later kwam en dat het derde en laatste aanzoek op 13 jauza plaatsvond (CGVS, p. 7 & 9). Echter, wanneer hierna meermaals gevraagd wordt hoeveel tijd er ongeveer tussen het tweede en het derde huwelijksaanzoek zat, kunt u het helemaal niet zeggen (CGVS, p. 12). Ook uw moeder en uw vader stellen dat het eerste aanzoek op 2 saur plaatsvond, het tweede twee weken later en dat het derde aanzoek op 13 jauza plaatsvond (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 6 & 9 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 7). Wanneer ook hen gevraagd wordt naar de tijdsperiode tussen het tweede en het derde huwelijksaanzoek, kan uw moeder niet vertellen of er meer of minder tijd tussen deze twee aanzoeken zat dan tussen de eerste en de tweede (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 9) en kan uw vader niet vertellen of er dagen dan wel weken tussen het tweede en derde aanzoek zat (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 15). Aangezien het een essentieel aspect in uw asielrelaas betreft en aangezien blijkt dat er ongeveer een maand tussen het tweede en derde aanzoek moet hebben gezeten (zie administratief dossier), is deze onwetendheid van jullie alle drie die op dezelfde dag werden gehoord, zeer bevreemdend en komen jullie verklaringen omtrent de door jullie gegeven tijdstippen van de 3 huwelijksaanzoeken ingestudeerd over.

Omwille van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaarde problemen met commandant H. die met u wil huwen.

Daarenboven stelt u dat u niet kunt terugkeren naar Afghanistan omdat u, sinds u hier bent, weet dat vrouwen bepaalde rechten hebben en dat u hier vrijheid heeft en u hier verder kunt studeren (CGVS, p. 13). Tevens stelt u dat er in uw regio geen aparte scholen voor vrouwen zijn waar u vreemde talen kunt leren (CGVS, p. 13). Sinds u in België bent heeft u beslist geen hoofddoek meer te dragen omdat u niet van hoofddoeken houdt (CGVS, p. 14). Ook haalt u aan dat vrouwen in Afghanistan niet de vrijheid hebben om in een broek, een rokje of met onbedekte armen rond te lopen op straat (CGVS, p. 14). Tot slot stelt u dat, indien u zou werken in Afghanistan, u op kantoor een hoofddoek zou moeten dragen en regels zou moeten respecteren (CGVS, p. 14). Bovenstaande elementen volstaan op zich echter niet om ten aanzien van u een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te weerhouden. Met betrekking tot de door u aangehaalde regels over omgang met vrouwen en kledingvoorschriften dient te worden opgemerkt dat de in uw land van herkomst aanwezige beperkingen (bv. kledij, omgang met anderen,...) gebaseerd zijn op islamitische normen en waarden betreffende de algemene in de Islamitische Republiek Afghanistan geldende (rechts)regels. U bent trouwens nog

steeds moslima (CGVS, p. 3). In dit verband kan nog worden opgemerkt dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Het opleggen van beperkingen aan voornoemde rechten behoort tot de soevereine bevoegdheid van de verscheidene nationale staten. De vrijheid van meningsuiting alsook de eerbiediging van het privéleven moet/kan in de verschillende staten slechts worden uitgeoefend binnen welomschreven voorwaarden en/of binnen welbepaalde (wettelijke) grenzen. Met betrekking tot deze algemeen geldende rechtsregels kan dan ook niet worden gesteld dat zij een schending van de grondrechten van de mens en een vorm van vervolging in de zin van de Vreemdelingenwet uitmaken. Aangaande uw verklaring dat er in uw regio geen aparte scholen voor vrouwen zijn waar vrouwen vreemde talen kunnen leren (CGVS, p. 13), moet worden opgemerkt dat het eventuele gebrek aan aparte scholen voor vrouwen dat er in uw regio zou kunnen zijn geenszins afbreuk doet aan het recht op onderwijs. Uit de verklaringen van uw broer A.M. blijkt bovendien dat er in de stad Mazare Sharif scholen zijn waar meisjes, onder andere universiteitsstudenten, taallessen kunnen volgen (CGVS broer A.M., p. 4 & 5). Immers, hij verklaart zelf Engelse les te hebben gegeven aan dergelijke studenten, waarbij de meisjes vooraan in de klas zaten en de jongens achteraan (CGVS broer A.M., p. 4). Hieraan kan tot slot nog toegevoegd worden dat u uw middelbare school heeft afgemaakt en daarna nog een lerarenopleiding kon volgen (CGVS, p. 3 en 4). Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw vluchtmotieven geen geloof kan worden gehecht, zodat u ter zake noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals gedefinieerd in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport geeft aan dat het aantal burgerslachtoffers op het gehele Afghaanse grondgebied sinds de tweede helft van 2012 gestegen is. Verder wordt vastgesteld dat het aantal veiligheidsincidenten van 2011 tot 2012 weliswaar gedaald is, maar dat er sinds begin 2013 sprake is van een stijging in het aantal incidenten veroorzaakt door AGE's. Daartegenover bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Balkh te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation van januari 2015) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het Zuiden, Zuid-Oosten en het Oosten. De provincie Balkh behoort tot de noordelijke regio van Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Balkh grotendeels in handen is van de overheid. De provincie is een toevluchtsoord voor families die het geweld in andere provincies ontvluchten. De hoofdplaats van de provincie, Mazar-e Sharif is de officieuze hoofdstad van het noorden van Afghanistan. De stad is relatief geïsoleerd geweest van het conflict dat Afghanistan de afgelopen decennia heeft geteisterd, waardoor haar politiek en economisch gewicht groot en groeiend is. De stad wordt bestempeld als één van de veiligste steden in Afghanistan. Het aantal terreurdaden, alsook het aantal burgerslachtoffers bleef er beperkt. Niettegenstaande er tijdens de verslagperiode enkele aanslagen gepleegd werden zonder duidelijk aanwijsbaar doelwit, is het geweld in Mazar-e Sharif hoofdzakelijk doelgericht van aard. De meeste veiligheidsincidenten in de provincie Balkh worden gerapporteerd in de westelijke districten, met name Chimal, Chahar Bolak, Zari en Sholgar. Deze regio is gekend voor de productie van cannabis, wat een impact heeft op de stabiliteit in deze regio. Het merendeel van de gewelddaden die er plaatsvinden zijn doelgericht van aard, en nemen er hoofdzakelijk de vorm aan van IED-explosies en gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en de opstandelingen. Het aantal hierbij te betreuren burgerslachtoffers is laag.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Balkh actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

De UNHCR Eligibility Guidelines van 6 augustus 2013 doen geen afbreuk aan de conclusie van het Commissariaat-generaal, die werd gemaakt na een analyse en afweging van alle elementen in de beschikbare landeninformatie. U bracht bovendien geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De neergelegde documenten kunnen geenszins bovenstaande beslissing wijzigen. Uw taskara bevat immers enkel informatie betreffende uw identiteit die hier niet ter discussie staat. Het certificaat toont enkel aan dat u gedurende 2 jaar een lerarenopleiding heeft gevolgd. Hetzelfde kan gezegd worden over de taskara's van uw ouders en uw drie broers en de rijbewijzen van uw vader en uw broers A.M. en H.. De kopie van een attest van verblijf op uw naam toont enkel aan dat u op 8 juli 2015 in het opvangcentrum in Eeklo verbleef.

De door uw vader neergelegde cd-rom bevat volgens uw vader louter een video waarin verwezen wordt naar de moord op 5 personen in het district Bagram in de provincie Kabul nadat ze een huwelijksaanzoek van een commandant weigerden (CGVS vader, p. 10). Ze bevat echter geen informatie betreffende de door u gekende problemen. De kopie van een opsporingsverzoek via het Rode Kruis door uw vader dd. 22.09.2014 bevat louter gegevens betreffende uw broers A.H. en A.M. die hij toen probeerde terug te vinden. De brief van de Dienst Tracing dd. 17.10.2014 bevat enkel contactgegevens van deze dienst en een referentienummer.

Het aanvraagformulier voor hogere studies op naam van uw broer A.H. toont enkel aan dat hij wilde verder studeren. De 3 door hem neergelegde certificaten en het bewijs van deelname aan een animatorcursus tonen enkel de door hem gevolgde opleidingen aan. De door uw broer A.H. neergelegde foto beeldt A.H. en A.M. samen met verschillende jongeren af. De brief voor A.H. bevat louter de mening van 4 personen omtrent de deelname van A.H. aan een kamp.

De 7 certificaten van uw broer A.M., zijn diploma secundair onderwijs en het bewijs van deelname aan een animatorcursus tonen louter de door hem gevolgde opleidingen aan. Het inschrijvingsformulier voor een cursus Nederlands op naam van A.M. toont enkel aan dat hij zich heeft ingeschreven voor Nederlandse les. De kopie van een attest van verblijf op naam van A.M. toont enkel aan dat hij op 8 juli 2015 in het opvangcentrum in Eeklo verbleef.

Betreffende het medisch getuigschrift dd. 08.07.2015 omtrent u, neergelegd door A.H., moet worden opgemerkt dat dit attest bestemd is voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de DVZ. In dit getuigschrift wordt gewag gemaakt van het feit dat het erop lijkt dat u aan

een schuldgevoel lijdt en er wordt verwezen naar het huwelijksaanzoek bij de medische voorgeschiedenis. Echter, een dergelijk attest wordt opgemaakt op basis van uw verklaringen. Bijgevolg kan dit attest geenszins de geloofwaardigheid van uw verklaarde problemen herstellen. Het medisch attest dd. 16.07.2015 op naam van A.M. stelt enkel dat hij op 17 juli 2015 zich niet kon aanmelden op het CGVS. In verband met het medisch getuigschrift dd. 08.07.2015 omtrent A.M., neergelegd door A.H., moet worden opgemerkt dat dit attest bestemd is voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de DVZ. Hierin wordt vermeld dat A.M. volgens een psycholoog/psychotherapeut last zou hebben van PTSS. Door wie en op basis waarvan deze diagnose gesteld werd staat echter niet vermeld. Bovendien kan de oorzaak van deze problemen onmogelijk op een objectieve wijze door een psycholoog worden nagegaan aangezien deze hiervoor afhankelijk is van de verklaringen van de patiënt. Bijgevolg kan dit attest geenszins de problemen die u en uw familie verklaren in Afghanistan te hebben gekend, aantonen. De e-mail met de resultaten van een CT-scan van de lumbale wervelkolom van A.M. kan op geen enkele wijze jullie geloofwaardigheid herstellen. De kopie van 3 doorverwijzingen toont louter aan dat een niet nader genoemd persoon naar een arts werd doorverwezen op de vermelde data. De kopie van een aanvraag tot opstarten van bepaalde medicatie voor A.M. tonen louter aan dat de huisarts bepaalde medicatie voor hem wilde opstarten op aanraden van een psycholoog. De kopieën van attesten betreffende vaccinatie tegen poliomyelitis op naam van uzelf, uw vader, uw moeder en A.M. tonen louter aan dat jullie één dosis van het betreffende vaccin toegediend hebben gekregen. Hoe dan ook ressorteren medische problemen op zich niet onder de toepassingsfeer van de Vluchtelingenconventie noch onder de bepalingen van de definitie subsidiaire bescherming."

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zoals bepaald in de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. Ten aanzien van K.Z.Na.:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig van het dorp Pole Baboe, gelegen nabij de stad Mazar-e Sharif in de provincie Balkh. U bent een Tadzjiek van etnische origine. U bent gehuwd met A.S.K. (O.V. 7.945.810).

Op 2 saur 1393 (22 april 2014 volgens de Gregoriaanse kalender) kwamen drie vrouwen naar uw woning. Eén van hen was één van de drie vrouwen van overheidscommandant H., een andere was een zus van de commandant en de derde van de vrouw van H.S., een vriend van de commandant. In naam van commandant H. vroegen ze de hand van uw dochter N. aan uw echtgenote. Vervolgens ging u naar de kamer van uw dochter en bracht haar hiervan op de hoogte. Uw dochter weigerde het huwelijksaanzoek. Hierna bracht u de vrouwen op de hoogte van haar beslissing waarna de vrouwen vertrokken. Diezelfde avond brachten jullie uw echtgenoot op de hoogte van wat er was gebeurd.

Twee weken later kwamen vier mannen naar uw huis. Eén van hen was H.S., de vriend van commandant H.. De drie anderen zijn u onbekend. Ze vroegen opnieuw de hand van uw dochter in naam van de commandant. Uw echtgenoot weigerde het aanzoek.

Op 13 jauza 1393 (3 juni 2014 volgens de Gregoriaanse kalender) kwam H.S. bij u thuis langs en deed uw man een derde huwelijksaanzoek. H.S. zei hem dat de commandant bereid was een huis of gronden voor jullie te kopen en bedreigde uw echtgenoot en uw zonen met de dood indien hij niet akkoord zou gaan. Uw man vroeg H.S. een paar dagen de tijd om zijn familie te kunnen overhalen. Hij kreeg er drie van hem. Die nacht heeft u met uw familie over de situatie gepraat en besloten jullie om Afghanistan te verlaten.

De volgende dag verlieten jullie het dorp.

Op 19 september 2014 diende u in België samen met uw echtgenoot, A.S.K. (O.V. 7.945.810), uw zoon, A.M.K. (O.V. 7.945.800), en uw dochter, N.K.Z. (O.V. 7.945.805), een asielaanvraag in in België. Uw meerderjarige zoon, A.H.K. (O.V. 8.001.966), en uw minderjarige zoon, A.M.K. (O.V. 7.945.807), waren op dat moment nog achtergebleven in Griekenland. Op 6 januari 2015 dienden zij een asielaanvraag in in België. Op 28 januari 2015 werd de asielaanvraag van A.M. geannuleerd. Uw echtgenoot en uw kinderen hebben samen met u Afghanistan verlaten omwille van de problemen met commandant H. die met uw dochter N. wilde huwen.

U heeft ook nog een zoon, M.H.K. (O.V. 6.150.271). Hij heeft in 2007 een eerste asielaanvraag ingediend. In het kader van zijn drie asielaanvragen werd steeds besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

In geval van een eventuele terugkeer naar Afghanistan vreest u te worden vermoord door commandant H.. Ook haalt u de algemene veiligheidssituatie aan als reden waarom uw kinderen nu niet kunnen terugkeren naar Afghanistan.

U legt uw taskara en de taskara van uw jongste zoon A.M.K. neer.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u dezelfde asielmotieven aanhaalt als uw dochter N.K.Z. (O.V. 7.945.805). In het kader van de asielaanvraag van uw dochter werd een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

De beslissing van uw dochter werd als volgt gemotiveerd:

"Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaarde problemen met commandant H. die koste was het kost met u wil huwen.

Vooreerst leggen u en uw familieleden inconsistente verklaringen af aangaande de manier waarop de commandant van uw bestaan op de hoogte is geraakt. Zo heeft u geen enkel idee hoe de commandant u heeft leren kennen en stelt u niet te weten of de commandant u ooit heeft gezien (CGVS, p. 11). Ook uw moeder, uw broer A.H. en uw broer A.M. verklaren niet te weten hoe de commandant u kent (CGVS moeder dd. 26.05.2015, p. 8 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 10 ; CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 9). Uw vader daarentegen haalt aan dat de commandant een foto van u heeft gezien die uw klasgenootjes van u hebben genomen (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13). Wanneer vervolgens aan uw vader wordt gevraagd of hij dit denkt of hier zeker van is, stelt hij dat hij er zeker van is en bevestigt hij hierna opnieuw dat de commandant een foto van u heeft gezien die werd genomen tijdens een feestje op uw school (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13).

Bovendien moet worden vastgesteld dat zowel u als uw familieleden - en u in het bijzonder - zeer weinig weten over commandant H.. Zo kennen noch u noch de rest van uw familie de volledige naam van commandant H. (CGVS, p. 6 ; CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 10 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 9 & CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 8). Ook verklaart u dat hij vroeger een jihadi commandant was, maar weet u niet wat dat inhoudt noch weet u tegen wie hij in die hoedanigheid vocht (CGVS, p. 6 & 9). Betreffende zijn huidige functie als commandant kunt u ook niets vertellen. Meer bepaald stelt u dat hij een commandant van de regering is doch u weet niet of hij tot de politie behoort dan wel het leger (CGVS, p. 9). Tevens weet u niet of hij op een politiekantoor werkt dan wel op een legerbasis (CGVS, p. 9). Bovendien heeft u geen idee hoelang ongeveer hij reeds commandant is (CGVS, p. 9). Ook kent u de etnie van de commandant niet (CGVS, p. 9). Nochtans stellen uw vader en uw broer A.H. dat hij een Tadzjik is (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 10 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 9).

Ook weten u en uw familieleden weinig over de familieleden van commandant H.. Zo kunt u niets vertellen over de 3 vrouwen van de commandant en komt u niet verder dan te stellen dat ze ergens in Balkh wonen (CGVS, p. 9 & 10). Ook de rest van uw familieleden kennen de namen van deze 3 vrouwen niet (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 13 ; CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 9). Uw twee broers en uw vader weten - in tegenstelling tot u - wel dat de 3 vrouwen in het dorp Khoskhak wonen (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 12 ; CGVS A.H. dd. 17.07.2015, p. 9 & CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 9). Het is bevreemdend dat zij dit wel weten en u niet.

Ook kunt u niets vertellen over de kinderen van de commandant. U stelt dat hij een paar kinderen heeft doch u weet niet hoeveel en u weet niet of ze naar school gaan dan wel werken (CGVS, p. 10). Ook uw moeder, uw vader en uw broer A.M. moeten het antwoord op deze vragen schuldig blijven (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 8 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 12 ; CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 9). Uw broer A.H. daarentegen verklaart dat hij ooit één van de zonen van de commandant tijdens zijn werk heeft gezien en dat die zoon toen heibel schopte (CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 8). Het is zeer bevreemdend dat uw broer A.H. u en de rest van uw familie gezien de vermeende problemen met de commandant hiervan niet van op de hoogte zou hebben gesteld.

Betreffende vragen omtrent eventuele broers en zussen van de commandant komen u en uw familieleden niet verder dan te stellen dat er één zus - waarvan jullie de naam niet kennen - bij jullie thuis is langs geweest tijdens het eerste huwelijksaanzoek (CGVS, p. 11 ; CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 9 ; CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 9 & 10). Deze totale onwetendheid van heel uw familie is uiterst opmerkelijk, des te meer gezien de zus van de commandant bij jullie thuis is geweest.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u en uw familie uiterst weinig weten over de personen die in naam van de commandant bij u thuis zijn gekomen om uw hand te vragen. Zo kent niemand van jullie ook maar één naam van de 3 vrouwen die de eerste keer uw hand kwamen vragen (CGVS, p. 11 ; CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 10 & CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 10). Van de 4 mannen die het tweede huwelijksaanzoek deden, kennen jullie enkel de naam H.S. (CGVS, p. 12, CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 8 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 14 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 10 & CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 10).

Doorgevraagd naar H.S. weten u en uw familie eveneens zeer weinig over hem. U weet enkel dat hij de beste vriend van commandant H. is en u weet niet wat hij in het dagdagelijkse leven doet (CGVS, p. 12). Ook uw moeder, uw vader en uw 2 broers stellen enkel te weten dat hij een goede vriend van de commandant is (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 6 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 14 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 10 & CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 10).

Bovendien leggen u en verschillende familieleden van u tegenstrijdige verklaringen af omtrent H.S.. Zo stelt u dat H.S. zichzelf aan uw vader heeft voorgesteld als de beste vriend van commandant H. (CGVS, p. 12). Wanneer uw vader wordt gevraagd hoe hij H.S. kent, stelt hij eveneens dat hij zich heeft voorgesteld als de beste vriend van de commandant (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 14). Uw broer A.M. daarentegen verklaart dat uw vader H.S. reeds kende, misschien van in de tijd dat uw vader in de stad Mazar-e Sharif werkte, en dat uw vader weet dat H.S. dingen regelde voor de commandant (CGVS A.M. dd. 17.08.2015, p. 9). Deze verklaring van uw broer valt geenszins te rijmen met bovenstaande verklaringen van u en van uw vader.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u stelt dat het eerste huwelijksaanzoek op 2 saur plaatsvond, dat het tweede aanzoek twee weken later kwam en dat het derde en laatste aanzoek op 13 jauza plaatsvond (CGVS, p. 7 & 9). Echter, wanneer hierna meermaals gevraagd wordt hoeveel tijd er ongeveer tussen het tweede en het derde huwelijksaanzoek zat, kunt u het helemaal niet zeggen (CGVS, p. 12). Ook uw moeder en uw vader stellen dat het eerste aanzoek op 2 saur plaatsvond, het tweede twee weken later en dat het derde aanzoek op 13 jauza plaatsvond (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 6 & 9 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 7). Wanneer ook hen gevraagd wordt naar de tijdsperiode tussen het tweede en het derde huwelijksaanzoek, kan uw moeder niet vertellen of er meer of minder tijd tussen deze twee aanzoeken zat dan tussen de eerste en de tweede (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 9) en kan uw vader niet vertellen of er dagen dan wel weken tussen het tweede en derde aanzoek zat (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 15). Aangezien het een essentieel aspect in uw asielrelaas betreft en aangezien blijkt dat er ongeveer een maand tussen het tweede en derde aanzoek moet hebben gezeten (zie administratief dossier), is deze onwetendheid van jullie alle drie die op dezelfde dag werden gehoord, zeer bevreemdend en komen jullie verklaringen omtrent de door jullie gegeven tijdstippen van de 3 huwelijksaanzoeken ingestudeerd over.

Omwille van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaarde problemen met commandant H. die met u wil huwen.

Daarenboven stelt u dat u niet kunt terugkeren naar Afghanistan omdat u, sinds u hier bent, weet dat vrouwen bepaalde rechten hebben en dat u hier vrijheid heeft en u hier verder kunt studeren (CGVS, p. 13). Tevens stelt u dat er in uw regio geen aparte scholen voor vrouwen zijn waar u vreemde talen kunt leren (CGVS, p. 13). Sinds u in België bent heeft u beslist geen hoofddoek meer te dragen omdat u niet van hoofddoeken houdt (CGVS, p. 14). Ook haalt u aan dat vrouwen in Afghanistan niet de vrijheid hebben om in een broek, een rokje of met onbedekte armen rond te lopen op straat (CGVS, p. 14). Tot slot stelt u dat, indien u zou werken in Afghanistan, u op kantoor een hoofddoek zou moeten dragen en regels zou moeten respecteren (CGVS, p. 14). Bovenstaande elementen volstaan op zich echter niet om ten aanzien van u een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te weerhouden. Met betrekking tot de door u aangehaalde regels over omgang met vrouwen en kledingvoorschriften dient te worden opgemerkt dat de in uw land van herkomst aanwezige beperkingen (bv. kledij, omgang met anderen,...) gebaseerd zijn op islamitische normen en waarden betreffende de algemene in de Islamitische Republiek Afghanistan geldende (rechts)regels. U bent trouwens nog steeds moslima (CGVS, p. 3). In dit verband kan nog worden opgemerkt dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Het opleggen van beperkingen aan voornoemde rechten behoort tot de soevereine bevoegdheid van de verscheidene nationale staten. De vrijheid van meningsuiting alsook de eerbiediging van het privéleven moet/kan in de verschillende staten slechts worden uitgeoefend binnen welomschreven voorwaarden en/of binnen welbepaalde (wettelijke) grenzen. Met betrekking tot deze algemeen geldende rechtsregels kan dan ook niet worden gesteld dat zij een schending van de grondrechten van de mens en een vorm van vervolging in de zin van de Vreemdelingenwet uitmaken. Aangaande uw verklaring dat er in uw regio geen aparte scholen voor vrouwen zijn waar vrouwen vreemde talen kunnen leren (CGVS, p. 13), moet worden opgemerkt dat het eventuele gebrek aan aparte scholen voor vrouwen dat er in uw regio zou

kunnen zijn geenszins afbreuk doet aan het recht op onderwijs. Uit de verklaringen van uw broer A.M. blijkt bovendien dat er in de stad Mazare Sharif scholen zijn waar meisjes, onder andere universiteitsstudenten, taallessen kunnen volgen (CGVS broer A.M., p. 4 & 5). Immers, hij verklaart zelf Engelse les te hebben gegeven aan dergelijke studenten, waarbij de meisjes vooraan in de klas zaten en de jongens achteraan (CGVS broer A.M., p. 4). Hieraan kan tot slot nog toegevoegd worden dat u uw middelbare school heeft afgemaakt en daarna nog een lerarenopleiding kon volgen (CGVS, p. 3 en 4).

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw vluchtmotieven geen geloof kan worden gehecht, zodat u ter zake noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals gedefinieerd in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport geeft aan dat het aantal burgerslachtoffers op het gehele Afgaanse grondgebied sinds de tweede helft van 2012 gestegen is. Verder wordt vastgesteld dat het aantal veiligheidsincidenten van 2011 tot 2012 weliswaar gedaald is, maar dat er sinds begin 2013 sprake is van een stijging in het aantal incidenten veroorzaakt door AGE's. Daartegenover bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afgaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Balkh te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation van januari 2015) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het Zuiden, Zuid-Oosten en het Oosten. De provincie Balkh behoort tot de noordelijke regio van Afghanistan. Uit de beschikbare

informatie blijkt dat de provincie Balkh grotendeels in handen is van de overheid. De provincie is een toevluchtsoord voor families die het geweld in andere provincies ontvluchten. De hoofdplaats van de provincie, Mazar-e Sharif is de officieuze hoofdstad van het noorden van Afghanistan. De stad is relatief geïsoleerd geweest van het conflict dat Afghanistan de afgelopen decennia heeft geteisterd, waardoor haar politiek en economisch gewicht groot en groeiend is. De stad wordt bestempeld als één van de veiligste steden in Afghanistan. Het aantal terreurdaden, alsook het aantal burgerslachtoffers bleef er beperkt. Niettegenstaande er tijdens de verslagperiode enkele aanslagen gepleegd werden zonder duidelijk aanwijsbaar doelwit, is het geweld in Mazar-e Sharif hoofdzakelijk doelgericht van aard. De meeste veiligheidsincidenten in de provincie Balkh worden gerapporteerd in de westelijke districten, met name Chimtal, Chahar Bolak, Zari en Sholgar. Deze regio is gekend voor de productie van cannabis, wat een impact heeft op de stabiliteit in deze regio. Het merendeel van de gewelddaden die er plaatsvinden zijn doelgericht van aard, en nemen er hoofdzakelijk de vorm aan van IED-explosies en gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en de opstandelingen. Het aantal hierbij te betreuren burgerslachtoffers is laag.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Balkh actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

De UNHCR Eligibility Guidelines van 6 augustus 2013 doen geen afbreuk aan de conclusie van het Commissariaat-generaal, die werd gemaakt na een analyse en afweging van alle elementen in de beschikbare landeninformatie. U bracht bovendien geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De neergelegde documenten kunnen geenszins bovenstaande beslissing wijzigen. Uw taskara bevat immers enkel informatie betreffende uw identiteit die hier niet ter discussie staat. Het certificaat toont enkel aan dat u gedurende 2 jaar een lerarenopleiding heeft gevolgd. Hetzelfde kan gezegd worden over de taskara's van uw ouders en uw drie broers en de rijbewijzen van uw vader en uw broers A.M. en H.. De kopie van een attest van verblijf op uw naam toont enkel aan dat u op 8 juli 2015 in het opvangcentrum in Eeklo verbleef.

De door uw vader neergelegde cd-rom bevat volgens uw vader louter een video waarin verwezen wordt naar de moord op 5 personen in het district Bagram in de provincie Kabul nadat ze een huwelijksaanzoek van een commandant weigerden (CGVS vader, p. 10). Ze bevat echter geen informatie betreffende de door u gekende problemen. De kopie van een opsporingsverzoek via het Rode Kruis door uw vader dd. 22.09.2014 bevat louter gegevens betreffende uw broers A.H. en A.M. die hij toen probeerde terug te vinden. De brief van de Dienst Tracing dd. 17.10.2014 bevat enkel contactgegevens van deze dienst en een referentienummer.

Het aanvraagformulier voor hogere studies op naam van uw broer A.H. toont enkel aan dat hij wilde verder studeren. De 3 door hem neergelegde certificaten en het bewijs van deelname aan een animatorcursus tonen enkel de door hem gevolgde opleidingen aan. De door uw broer A.H. neergelegde foto beeldt A.H. en A.M. samen met verschillende jongeren af. De brief voor A.H. bevat louter de mening van 4 personen omtrent de deelname van A.H. aan een kamp.

De 7 certificaten van uw broer A.M., zijn diploma secundair onderwijs en het bewijs van deelname aan een animatorcursus tonen louter de door hem gevolgde opleidingen aan. Het inschrijvingsformulier voor een cursus Nederlands op naam van A.M. toont enkel aan dat hij zich heeft ingeschreven voor Nederlandse les. De kopie van een attest van verblijf op naam van A.M. toont enkel aan dat hij op 8 juli 2015 in het opvangcentrum in Eeklo verbleef.

Betreffende het medisch getuigschrift dd. 08.07.2015 omtrent u, neergelegd door A.H., moet worden opgemerkt dat dit attest bestemd is voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de DVZ. In dit getuigschrift wordt gewag gemaakt van het feit dat het erop lijkt dat u aan een schuldgevoel lijdt en er wordt verwezen naar het huwelijksaanzoek bij de medische voorgeschiedenis. Echter, een dergelijk attest wordt opgemaakt op basis van uw verklaringen. Bijgevolg kan dit attest geenszins de geloofwaardigheid van uw verklaarde problemen herstellen. Het medisch attest dd. 16.07.2015 op naam van A.M. stelt enkel dat hij op 17 juli 2015 zich niet kon aanmelden op het CGVS. In verband met het medisch getuigschrift dd. 08.07.2015 omtrent A.M., neergelegd door A.H., moet worden opgemerkt dat dit attest bestemd is voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de DVZ. Hierin wordt vermeld dat A.M. volgens een psycholoog/psychotherapeut last zou hebben van PTSS. Door wie en op basis waarvan deze diagnose gesteld werd staat echter niet vermeld. Bovendien kan de oorzaak van deze problemen onmogelijk op een objectieve wijze door een psycholoog worden nagegaan aangezien deze hiervoor afhankelijk is van de verklaringen van de patiënt. Bijgevolg kan dit attest geenszins de problemen die u en uw familie verklaren in Afghanistan

te hebben gekend, aantonen. De e-mail met de resultaten van een CT-scan van de lumbale wervelkolom van A.M. kan op geen enkele wijze jullie geloofwaardigheid herstellen. De kopie van 3 doorverwijzingen toont louter aan dat een niet nader genoemd persoon naar een arts werd doorverwezen op de vermelde data. De kopie van een aanvraag tot opstarten van bepaalde medicatie voor A.M. tonen louter aan dat de huisarts bepaalde medicatie voor hem wilde opstarten op aanraden van een psycholoog. De kopieën van attesten betreffende vaccinatie tegen poliomyelitis op naam van uzelf, uw vader, uw moeder en A.M. tonen louter aan dat jullie één dosis van het betreffende vaccin toegediend hebben gekregen. Hoe dan ook ressorteren medische problemen op zich niet onder de toepassings sfeer van de Vluchtelingenconventie noch onder de bepalingen van de definitie subsidiaire bescherming. "

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zoals bepaald in de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.4. Ten aanzien van K.A.H.:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig van het dorp Pole Baboe, gelegen nabij de stad Mazar-e Sharif in de provincie Balkh. U bent een Tadzjiek van etnische origine.

Op 2 saur 1393 (22 april 2014 volgens de Gregoriaanse kalender) kwamen drie vrouwen naar uw ouderlijke woning. Eén van hen was één van de drie vrouwen van overheidscommandant H., een andere was een zus van de commandant en de derde van de vrouw van H.S., een vriend van de commandant. In naam van commandant H. vroegen ze de hand van uw zus N.. Uw zus weigerde het huwelijksaanzoek.

Twee weken later kwamen vier mannen naar uw huis. Eén van hen was H.S., de vriend van commandant H.. De drie anderen zijn u onbekend. Ze vroegen opnieuw de hand van uw zus in naam van de commandant. Uw vader weigerde het aanzoek.

Op 13 jauza 1393 (3 juni 2014 volgens de Gregoriaanse kalender) kwam H.S. bij u thuis langs en deed uw vader een derde huwelijksaanzoek. H.S. zei hem dat de commandant bereid was een huis voor jullie te kopen en bedreigde uw familie met de dood indien uw vader niet akkoord zou gaan. Uw vader vroeg H.S. een paar dagen de tijd om zijn familie te kunnen overhalen. Hij kreeg er drie van hem. Die nacht heeft uw familie over de situatie gepraat en besloten jullie om Afghanistan te verlaten.

De volgende dag verlieten jullie het dorp.

Op 19 september 2014 dienden uw vader, A.S.K. (O.V. 7.945.810), uw moeder, N.K.Z. (O.V. 7.945.807), uw broer A.M.K. (O.V. 7.945.800) en uw zus, N.K.Z. (O.V. 7.945.805), een asielaanvraag in in België. U en uw minderjarige broer, A.M.K. (O.V. 7.945.807), waren op dat moment nog achtergebleven in Griekenland. Op 6 januari 2015 dienden jullie een asielaanvraag in in België. Op 28 januari 2015 werd de asielaanvraag van A.M. geannuleerd. Jullie hebben Afghanistan verlaten omwille van de problemen met commandant H. die met uw zus N. wilde huwen.

U heeft ook nog een broer, M.H.K. (O.V. 6.150.271). Hij heeft in 2007 een eerste asielaanvraag ingediend. In het kader van zijn drie asielaanvragen werd steeds besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

In geval van een eventuele terugkeer naar Afghanistan vreest u te worden vermoord door commandant H.. Ook haalt u de algemene veiligheidssituatie aan als reden waarom u nu niet kunt terugkeren naar Afghanistan.

U legt volgende documenten neer: uw taskara, uw rijbewijs, een aanvraagformulier voor hogere studies, 3 certificaten, een bewijs van deelname aan een animatorcursus, een foto, een brief voor A.H., een medisch getuigschrift dd. 08.07.2015 omtrent uw zus N., een medisch getuigschrift dd. 08.07.2015 omtrent uw broer A.M., een e-mail met de resultaten van een CT-scan van uw broer A.M., een kopie van drie doorverwijzingen voor A.M., een kopie van een aanvraag tot opstart van bepaalde medicatie voor A.M., een kopie van een attest betreffende vaccinatie tegen poliomyelitis op naam van A.M., een kopie van een opsporingsverzoek via het Rode Kruis door uw vader dd. 22.09.2014, een kopie van een brief van de dienst Tracing dd. 17.10.2014 en een kopie van een attest van verblijf op naam van A.M..

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u dezelfde asielmotieven aanhaalt als uw zus N.K.Z. (O.V. 7.945.805). In het kader van de asielaanvraag van uw zus werd een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

De beslissing van uw zus werd als volgt gemotiveerd:

"Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaarde problemen met commandant H. die koste was het kost met u wil huwen.

Vooreerst leggen u en uw familieleden inconsistente verklaringen af aangaande de manier waarop de commandant van uw bestaan op de hoogte is geraakt. Zo heeft u geen enkel idee hoe de commandant u heeft leren kennen en stelt u niet te weten of de commandant u ooit heeft gezien (CGVS, p. 11). Ook uw moeder, uw broer A.H. en uw broer A.M. verklaren niet te weten hoe de commandant u kent (CGVS moeder dd. 26.05.2015, p. 8 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 10 ; CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 9). Uw vader daarentegen haalt aan dat de commandant een foto van u heeft gezien die uw klasgenootjes van u hebben genomen (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13). Wanneer vervolgens aan uw vader wordt gevraagd of hij dit denkt of hier zeker van is, stelt hij dat hij er zeker van is en bevestigt hij hierna opnieuw dat de commandant een foto van u heeft gezien die werd genomen tijdens een feestje op uw school (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13).

Bovendien moet worden vastgesteld dat zowel u als uw familieleden - en u in het bijzonder - zeer weinig weten over commandant H.. Zo kennen noch u noch de rest van uw familie de volledige naam van commandant H. (CGVS, p. 6 ; CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 10 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 9 & CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 8). Ook verklaart u dat hij vroeger een jihadi commandant was, maar weet u niet wat dat inhoudt noch weet u tegen wie hij in die hoedanigheid vocht (CGVS, p. 6 & 9). Betreffende zijn huidige functie als commandant kunt u ook niets vertellen. Meer bepaald stelt u dat hij een commandant van de regering is doch u weet niet of hij tot de politie behoort dan wel het leger (CGVS, p. 9). Tevens weet u niet of hij op een politiekantoor werkt dan wel op een legerbasis (CGVS, p. 9). Bovendien heeft u geen idee hoelang ongeveer hij reeds commandant is (CGVS, p. 9). Ook kent u de etnie van de commandant niet (CGVS, p. 9). Nochtans stellen uw vader en uw broer A.H. dat hij een Tadzjik is (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 10 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 9).

Ook weten u en uw familieleden weinig over de familieleden van commandant H.. Zo kunt u niets vertellen over de 3 vrouwen van de commandant en komt u niet verder dan te stellen dat ze ergens in Balkh wonen (CGVS, p. 9 & 10). Ook de rest van uw familieleden kennen de namen van deze 3 vrouwen niet (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 13 ; CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 9). Uw twee broers en uw vader weten - in tegenstelling tot u - wel dat de 3 vrouwen in het dorp Khoskhak wonen (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 12 ; CGVS A.H. dd. 17.07.2015, p. 9 & CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 9). Het is bevreemdend dat zij dit wel weten en u niet.

Ook kunt u niets vertellen over de kinderen van de commandant. U stelt dat hij een paar kinderen heeft doch u weet niet hoeveel en u weet niet of ze naar school gaan dan wel werken (CGVS, p. 10). Ook uw moeder, uw vader en uw broer A.M. moeten het antwoord op deze vragen schuldig blijven (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 8 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 12 ; CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 9). Uw broer A.H. daarentegen verklaart dat hij ooit één van de zonen van de commandant tijdens zijn werk heeft gezien en dat die zoon toen heibel schopte (CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 8). Het is zeer bevreemdend dat uw broer A.H. u en de rest van uw familie gezien de vermeende problemen met de commandant hiervan niet van op de hoogte zou hebben gesteld.

Betreffende vragen omtrent eventuele broers en zussen van de commandant komen u en uw familieleden niet verder dan te stellen dat er één zus - waarvan jullie de naam niet kennen - bij jullie thuis is langs geweest tijdens het eerste huwelijksaanzoek (CGVS, p. 11 ; CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 9 ; CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 9 & 10). Deze totale onwetendheid van heel uw familie is uiterst opmerkelijk, des te meer gezien de zus van de commandant bij jullie thuis is geweest.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u en uw familie uiterst weinig weten over de personen die in naam van de commandant bij u thuis zijn gekomen om uw hand te vragen. Zo kent niemand van jullie ook maar één naam van de 3 vrouwen die de eerste keer uw hand kwamen vragen (CGVS, p. 11 ; CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 10 & CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 10). Van de 4 mannen die het tweede huwelijksaanzoek deden, kennen jullie enkel de naam H.S. (CGVS, p. 12, CGVS moeder dd.

26.06.2015, p. 8 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 14 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 10 & CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 10).

Doorgevraagd naar H.S. weten u en uw familie eveneens zeer weinig over hem. U weet enkel dat hij de beste vriend van commandant H. is en u weet niet wat hij in het dagdagelijkse leven doet (CGVS, p. 12). Ook uw moeder, uw vader en uw 2 broers stellen enkel te weten dat hij een goede vriend van de commandant is (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 6 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 14 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 10 & CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 10).

Bovendien leggen u en verschillende familieleden van u tegenstrijdige verklaringen af omtrent H.S.. Zo stelt u dat H.S. zichzelf aan uw vader heeft voorgesteld als de beste vriend van commandant H. (CGVS, p. 12). Wanneer uw vader wordt gevraagd hoe hij H.S. kent, stelt hij eveneens dat hij zich heeft voorgesteld als de beste vriend van de commandant (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 14). Uw broer A.M. daarentegen verklaart dat uw vader H.S. reeds kende, misschien van in de tijd dat uw vader in de stad Mazar-e Sharif werkte, en dat uw vader weet dat H.S. dingen regelde voor de commandant (CGVS A.M. dd. 17.08.2015, p. 9). Deze verklaring van uw broer valt geenszins te rijmen met bovenstaande verklaringen van u en van uw vader.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u stelt dat het eerste huwelijksaanzoek op 2 saur plaatsvond, dat het tweede aanzoek twee weken later kwam en dat het derde en laatste aanzoek op 13 jauza plaatsvond (CGVS, p. 7 & 9). Echter, wanneer hierna meermaals gevraagd wordt hoeveel tijd er ongeveer tussen het tweede en het derde huwelijksaanzoek zat, kunt u het helemaal niet zeggen (CGVS, p. 12). Ook uw moeder en uw vader stellen dat het eerste aanzoek op 2 saur plaatsvond, het tweede twee weken later en dat het derde aanzoek op 13 jauza plaatsvond (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 6 & 9 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 7). Wanneer ook hen gevraagd wordt naar de tijdsperiode tussen het tweede en het derde huwelijksaanzoek, kan uw moeder niet vertellen of er meer of minder tijd tussen deze twee aanzoeken zat dan tussen de eerste en de tweede (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 9) en kan uw vader niet vertellen of er dagen dan wel weken tussen het tweede en derde aanzoek zat (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 15). Aangezien het een essentieel aspect in uw asielrelaas betreft en aangezien blijkt dat er ongeveer een maand tussen het tweede en derde aanzoek moet hebben gezeten (zie administratief dossier), is deze onwetendheid van jullie alle drie die op dezelfde dag werden gehoord, zeer bevreemdend en komen jullie verklaringen omtrent de door jullie gegeven tijdstippen van de 3 huwelijksaanzoeken ingestudeerd over.

Omwille van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaarde problemen met commandant H. die met u wil huwen.

Daarenboven stelt u dat u niet kunt terugkeren naar Afghanistan omdat u, sinds u hier bent, weet dat vrouwen bepaalde rechten hebben en dat u hier vrijheid heeft en u hier verder kunt studeren (CGVS, p. 13). Tevens stelt u dat er in uw regio geen aparte scholen voor vrouwen zijn waar u vreemde talen kunt leren (CGVS, p. 13). Sinds u in België bent heeft u beslist geen hoofddoek meer te dragen omdat u niet van hoofddoeken houdt (CGVS, p. 14). Ook haalt u aan dat vrouwen in Afghanistan niet de vrijheid hebben om in een broek, een rokje of met onbedekte armen rond te lopen op straat (CGVS, p. 14). Tot slot stelt u dat, indien u zou werken in Afghanistan, u op kantoor een hoofddoek zou moeten dragen en regels zou moeten respecteren (CGVS, p. 14). Bovenstaande elementen volstaan op zich echter niet om ten aanzien van u een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te weerhouden. Met betrekking tot de door u aangehaalde regels over omgang met vrouwen en kledingvoorschriften dient te worden opgemerkt dat de in uw land van herkomst aanwezige beperkingen (bv. kledij, omgang met anderen,...) gebaseerd zijn op islamitische normen en waarden betreffende de algemene in de Islamitische Republiek Afghanistan geldende (rechts)regels. U bent trouwens nog steeds moslima (CGVS, p. 3). In dit verband kan nog worden opgemerkt dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Het opleggen van beperkingen aan voornoemde rechten behoort tot de soevereine bevoegdheid van de verscheidene nationale staten. De vrijheid van meningsuiting alsook de eerbiediging van het privéleven moet/kan in de verschillende staten slechts worden uitgeoefend binnen welomschreven voorwaarden en/of binnen welbepaalde (wettelijke) grenzen. Met betrekking tot deze algemeen geldende rechtsregels kan dan ook niet worden gesteld dat zij een schending van de grondrechten van de mens en een vorm van vervolging in de zin van de Vreemdelingenwet uitmaken. Aangaande uw verklaring dat er in uw regio geen aparte scholen voor vrouwen zijn waar vrouwen vreemde talen kunnen leren (CGVS, p. 13), moet worden opgemerkt dat het eventuele gebrek aan aparte scholen voor vrouwen dat er in uw regio zou kunnen zijn geenszins afbreuk doet aan het recht op onderwijs. Uit de verklaringen van uw broer A.M. blijkt bovendien dat er in de stad Mazare Sharif scholen zijn waar meisjes, onder andere universiteitsstudenten, taallessen kunnen volgen (CGVS broer A.M., p. 4 & 5). Immers, hij verklaart zelf Engelse les te hebben gegeven aan dergelijke studenten, waarbij de meisjes vooraan in de klas zaten en de jongens achteraan (CGVS broer A.M., p. 4). Hieraan kan tot slot nog toegevoegd worden dat u uw middelbare school heeft afgemaakt en daarna nog een lerarenopleiding kon volgen (CGVS, p. 3 en 4).

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw vluchtmotieven geen geloof kan worden gehecht, zodat u ter zake noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals gedefinieerd in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport geeft aan dat het aantal burgerslachtoffers op het gehele Afghaanse grondgebied sinds de tweede helft van 2012 gestegen is. Verder wordt vastgesteld dat het aantal veiligheidsincidenten van 2011 tot 2012 weliswaar gedaald is, maar dat er sinds begin 2013 sprake is van een stijging in het aantal incidenten veroorzaakt door AGE's. Daartegenover bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Balkh te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation van januari 2015) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het Zuiden, Zuid-Oosten en het Oosten. De provincie Balkh behoort tot de noordelijke regio van Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Balkh grotendeels in handen is van de overheid. De provincie is een toevluchtsoord voor families die het geweld in andere provincies ontvluchten. De hoofdplaats van de provincie, Mazar-e Sharif is de officieuze hoofdstad van het noorden van Afghanistan. De stad is relatief geïsoleerd geweest van het conflict dat Afghanistan de afgelopen decennia heeft geteisterd, waardoor haar politiek en economisch gewicht groot en groeiend is. De stad wordt bestempeld als één van de veiligste steden in Afghanistan. Het aantal terreurdaden, alsook het aantal burgerslachtoffers bleef er

beperkt. Niettegenstaande er tijdens de verslagperiode enkele aanslagen gepleegd werden zonder duidelijk aanwijsbaar doelwit, is het geweld in Mazar-e Sharif hoofdzakelijk doelgericht van aard. De meeste veiligheidsincidenten in de provincie Balkh worden gerapporteerd in de westelijke districten, met name Chimtal, Chahar Bolak, Zari en Sholgar. Deze regio is gekend voor de productie van cannabis, wat een impact heeft op de stabiliteit in deze regio. Het merendeel van de gewelddaden die er plaatsvinden zijn doelgericht van aard, en nemen er hoofdzakelijk de vorm aan van IED-explosies en gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en de opstandelingen. Het aantal hierbij te betreuren burgerslachtoffers is laag.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Balkh actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

De UNHCR Eligibility Guidelines van 6 augustus 2013 doen geen afbreuk aan de conclusie van het Commissariaat-generaal, die werd gemaakt na een analyse en afweging van alle elementen in de beschikbare landeninformatie. U bracht bovendien geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De neergelegde documenten kunnen geenszins bovenstaande beslissing wijzigen. Uw taskara bevat immers enkel informatie betreffende uw identiteit die hier niet ter discussie staat. Het certificaat toont enkel aan dat u gedurende 2 jaar een lerarenopleiding heeft gevolgd. Hetzelfde kan gezegd worden over de taskara's van uw ouders en uw drie broers en de rijbewijzen van uw vader en uw broers A.M. en H.. De kopie van een attest van verblijf op uw naam toont enkel aan dat u op 8 juli 2015 in het opvangcentrum in Eeklo verbleef.

De door uw vader neergelegde cd-rom bevat volgens uw vader louter een video waarin verwezen wordt naar de moord op 5 personen in het district Bagram in de provincie Kabul nadat ze een huwelijksaanzoek van een commandant weigerden (CGVS vader, p. 10). Ze bevat echter geen informatie betreffende de door u gekende problemen. De kopie van een opsporingsverzoek via het Rode Kruis door uw vader dd. 22.09.2014 bevat louter gegevens betreffende uw broers A.H. en A.M. die hij toen probeerde terug te vinden. De brief van de Dienst Tracing dd. 17.10.2014 bevat enkel contactgegevens van deze dienst en een referentienummer.

Het aanvraagformulier voor hogere studies op naam van uw broer A.H. toont enkel aan dat hij wilde verder studeren. De 3 door hem neergelegde certificaten en het bewijs van deelname aan een animatorcursus tonen enkel de door hem gevolgde opleidingen aan. De door uw broer A.H. neergelegde foto beeldt A.H. en A.M. samen met verschillende jongeren af. De brief voor A.H. bevat louter de mening van 4 personen omtrent de deelname van A.H. aan een kamp.

De 7 certificaten van uw broer A.M., zijn diploma secundair onderwijs en het bewijs van deelname aan een animatorcursus tonen louter de door hem gevolgde opleidingen aan. Het inschrijvingsformulier voor een cursus Nederlands op naam van A.M. toont enkel aan dat hij zich heeft ingeschreven voor Nederlandse les. De kopie van een attest van verblijf op naam van A.M. toont enkel aan dat hij op 8 juli 2015 in het opvangcentrum in Eeklo verbleef.

Betreffende het medisch getuigschrift dd. 08.07.2015 omtrent u, neergelegd door A.H., moet worden opgemerkt dat dit attest bestemd is voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de DVZ. In dit getuigschrift wordt gewag gemaakt van het feit dat het erop lijkt dat u aan een schuldgevoel lijdt en er wordt verwezen naar het huwelijksaanzoek bij de medische voorgeschiedenis. Echter, een dergelijk attest wordt opgemaakt op basis van uw verklaringen. Bijgevolg kan dit attest geenszins de geloofwaardigheid van uw verklaarde problemen herstellen. Het medisch attest dd. 16.07.2015 op naam van A.M. stelt enkel dat hij op 17 juli 2015 zich niet kon aanmelden op het CGVS. In verband met het medisch getuigschrift dd. 08.07.2015 omtrent A.M., neergelegd door A.H., moet worden opgemerkt dat dit attest bestemd is voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de DVZ. Hierin wordt vermeld dat A.M. volgens een psycholoog/psychotherapeut last zou hebben van PTSS. Door wie en op basis waarvan deze diagnose gesteld werd staat echter niet vermeld. Bovendien kan de oorzaak van deze problemen onmogelijk op een objectieve wijze door een psycholoog worden nagegaan aangezien deze hiervoor afhankelijk is van de verklaringen van de patiënt. Bijgevolg kan dit attest geenszins de problemen die u en uw familie verklaren in Afghanistan te hebben gekend, aantonen. De e-mail met de resultaten van een CT-scan van de lumbale wervelkolom van A.M. kan op geen enkele wijze jullie geloofwaardigheid herstellen. De kopie van 3 doorverwijzingen toont louter aan dat een niet nader genoemd persoon naar een arts werd doorverwezen op de vermelde data. De kopie van een aanvraag tot opstarten van bepaalde medicatie voor A.M. tonen louter aan dat de huisarts bepaalde medicatie voor hem wilde opstarten op aanraden van een psycholoog. De kopieën van attesten betreffende vaccinatie tegen poliomyelitis op naam van

uzelf, uw vader, uw moeder en A.M. tonen louter aan dat jullie één dosis van het betreffende vaccin toegediend hebben gekregen. Hoe dan ook ressorteren medische problemen op zich niet onder de toepassingsfeer van de Vluchtelingenconventie noch onder de bepalingen van de definitie subsidiaire bescherming. "

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zoals bepaald in de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.5. Ten aanzien van K.A.M.:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig van het dorp Pole Baboe, gelegen nabij de stad Mazar-e Sharif in de provincie Balkh. U bent een Tadzjiek van etnische origine.

Op 2 saur 1393 (22 april 2014 volgens de Gregoriaanse kalender) kwamen drie vrouwen naar uw ouderlijke woning. Eén van hen was één van de drie vrouwen van overheidscommandant H., een andere was een zus van de commandant en de derde van de vrouw van H.S., een vriend van de commandant. In naam van commandant H. vroegen ze de hand van uw zus N.. Uw zus weigerde het huwelijksaanzoek.

Twee weken later kwamen vier mannen naar uw huis. Eén van hen was H.S., de vriend van commandant H.. De drie anderen zijn u onbekend. Ze vroegen opnieuw de hand van uw zus in naam van de commandant. Uw vader weigerde het aanzoek.

Op 13 jauza 1393 (3 juni 2014 volgens de Gregoriaanse kalender) kwam H.S. bij u thuis langs en deed uw vader een derde huwelijksaanzoek. H.S. zei hem dat de commandant bereid was een huis voor jullie te kopen en bedreigde uw familie met de dood indien uw vader niet akkoord zou gaan. Uw vader vroeg H.S. een paar dagen de tijd om zijn familie te kunnen overhalen. Hij kreeg er drie van hem. Die nacht heeft uw familie over de situatie gepraat en besloten jullie om Afghanistan te verlaten.

De volgende dag verlieten jullie het dorp.

Op 19 september 2014 dienden u, uw vader, A.S.K. (O.V. 7.945.810), uw moeder, N.K.Z. (O.V. 7.945.807) en uw zus, N.K.Z. (O.V. 7.945.805), een asielaanvraag in in België. Uw meerderjarige broer A.H.K. (O.V. 8.001.996) en uw minderjarige broer, A.M.K. (O.V. 7.945.807), waren op dat moment nog achtergebleven in Griekenland. Op 6 januari 2015 dienden ze een asielaanvraag in in België. Op 28 januari 2015 werd de asielaanvraag van A.M. geannuleerd. Jullie hebben Afghanistan verlaten omwille van de problemen met commandant H. die met uw zus N. wilde huwen.

U heeft ook nog een broer, M.H.K. (O.V. 6.150.271). Hij heeft in 2007 een eerste asielaanvraag ingediend. In het kader van zijn drie asielaanvragen werd steeds besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

In geval van een eventuele terugkeer naar Afghanistan vreest u te worden vermoord door commandant H.. Ook haalt u de algemene veiligheidssituatie aan als reden waarom u nu niet kunt terugkeren naar Afghanistan.

Bovendien stelt u dat u in Griekenland bent gevallen en u knie heeft bezeerd. U heeft er tot op heden nog steeds last van. Ook stelt u sedert 8 maanden naar een psycholoog te gaan.

Tevens verklaart u een tijdje in de stad Mazar-e Sharif Engelse les aan een privéschool te hebben gegeven en u stelt nooit problemen te hebben gekend omwille van deze beroepsactiviteiten.

U legt volgende documenten neer: uw taskara, uw rijbewijs, 7 certificaten, uw diploma secundair onderwijs, een Belgische medisch attest dd. 16.07.2015, een inschrijvingsformulier voor een cursus Nederlands en een bewijs van deelname aan een animatorcursus.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u dezelfde asielmotieven aanhaalt als uw zus N.K.Z. (O.V. 7.945.805). In het kader van de asielaanvraag van uw zus werd een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

De beslissing van uw zus werd als volgt gemotiveerd:

"Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaarde problemen met commandant H. die koste was het kost met u wil huwen.

Vooreerst leggen u en uw familieleden inconsistente verklaringen af aangaande de manier waarop de commandant van uw bestaan op de hoogte is geraakt. Zo heeft u geen enkel idee hoe de commandant u heeft leren kennen en stelt u niet te weten of de commandant u ooit heeft gezien (CGVS, p. 11). Ook uw moeder, uw broer A.H. en uw broer A.M. verklaren niet te weten hoe de commandant u kent (CGVS moeder dd. 26.05.2015, p. 8 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 10 ; CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 9). Uw vader daarentegen haalt aan dat de commandant een foto van u heeft gezien die uw klasgenootjes van u hebben genomen (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13). Wanneer vervolgens aan uw vader wordt gevraagd of hij dit denkt of hier zeker van is, stelt hij dat hij er zeker van is en bevestigt hij hierna opnieuw dat de commandant een foto van u heeft gezien die werd genomen tijdens een feestje op uw school (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13).

Bovendien moet worden vastgesteld dat zowel u als uw familieleden - en u in het bijzonder - zeer weinig weten over commandant H.. Zo kennen noch u noch de rest van uw familie de volledige naam van commandant H. (CGVS, p. 6 ; CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 10 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 9 & CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 8). Ook verklaart u dat hij vroeger een jihadi commandant was, maar weet u niet wat dat inhoudt noch weet u tegen wie hij in die hoedanigheid vocht (CGVS, p. 6 & 9). Betreffende zijn huidige functie als commandant kunt u ook niets vertellen. Meer bepaald stelt u dat hij een commandant van de regering is doch u weet niet of hij tot de politie behoort dan wel het leger (CGVS, p. 9). Tevens weet u niet of hij op een politiekantoor werkt dan wel op een legerbasis (CGVS, p. 9). Bovendien heeft u geen idee hoelang ongeveer hij reeds commandant is (CGVS, p. 9). Ook kent u de etnie van de commandant niet (CGVS, p. 9). Nochtans stellen uw vader en uw broer A.H. dat hij een Tadzjik is (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 10 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 9).

Ook weten u en uw familieleden weinig over de familieleden van commandant H.. Zo kunt u niets vertellen over de 3 vrouwen van de commandant en komt u niet verder dan te stellen dat ze ergens in Balkh wonen (CGVS, p. 9 & 10). Ook de rest van uw familieleden kennen de namen van deze 3 vrouwen niet (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 13 ; CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 9). Uw twee broers en uw vader weten - in tegenstelling tot u - wel dat de 3 vrouwen in het dorp Khoskhak wonen (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 12 ; CGVS A.H. dd. 17.07.2015, p. 9 & CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 9). Het is bevreemdend dat zij dit wel weten en u niet.

Ook kunt u niets vertellen over de kinderen van de commandant. U stelt dat hij een paar kinderen heeft doch u weet niet hoeveel en u weet niet of ze naar school gaan dan wel werken (CGVS, p. 10). Ook uw moeder, uw vader en uw broer A.M. moeten het antwoord op deze vragen schuldig blijven (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 8 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 12 ; CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 9). Uw broer A.H. daarentegen verklaart dat hij ooit één van de zonen van de commandant tijdens zijn werk heeft gezien en dat die zoon toen heibel schopte (CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 8). Het is zeer bevreemdend dat uw broer A.H. u en de rest van uw familie gezien de vermeende problemen met de commandant hiervan niet van op de hoogte zou hebben gesteld.

Betreffende vragen omtrent eventuele broers en zussen van de commandant komen u en uw familieleden niet verder dan te stellen dat er één zus - waarvan jullie de naam niet kennen - bij jullie thuis is langs geweest tijdens het eerste huwelijksaanzoek (CGVS, p. 11 ; CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 9 ; CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 9 & 10). Deze totale onwetendheid van heel uw familie is uiterst opmerkelijk, des te meer gezien de zus van de commandant bij jullie thuis is geweest.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u en uw familie uiterst weinig weten over de personen die in naam van de commandant bij u thuis zijn gekomen om uw hand te vragen. Zo kent niemand van jullie ook maar één naam van de 3 vrouwen die de eerste keer uw hand kwamen vragen (CGVS, p. 11 ; CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 7 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 13 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 10 & CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 10). Van de 4 mannen die het tweede huwelijksaanzoek deden, kennen jullie enkel de naam H.S. (CGVS, p. 12, CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 8 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 14 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 10 & CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 10).

Doorgevraagd naar H.S. weten u en uw familie eveneens zeer weinig over hem. U weet enkel dat hij de beste vriend van commandant H. is en u weet niet wat hij in het dagdagelijkse leven doet (CGVS, p. 12). Ook uw moeder, uw vader en uw 2 broers stellen enkel te weten dat hij een goede vriend van de commandant is (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 6 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 14 ; CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, p. 10 & CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, p. 10).

Bovendien leggen u en verschillende familieleden van u tegenstrijdige verklaringen af omtrent H.S.. Zo stelt u dat H.S. zichzelf aan uw vader heeft voorgesteld als de beste vriend van commandant H. (CGVS, p. 12). Wanneer uw vader wordt gevraagd hoe hij H.S. kent, stelt hij eveneens dat hij zich heeft voorgesteld als de beste vriend van de commandant (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 14). Uw

broer A.M. daarentegen verklaart dat uw vader H.S. reeds kende, misschien van in de tijd dat uw vader in de stad Mazar-e Sharif werkte, en dat uw vader weet dat H.S. dingen regelde voor de commandant (CGVS A.M. dd. 17.08.2015, p. 9). Deze verklaring van uw broer valt geenszins te rijmen met bovenstaande verklaringen van u en van uw vader.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u stelt dat het eerste huwelijksaanzoek op 2 saur plaatsvond, dat het tweede aanzoek twee weken later kwam en dat het derde en laatste aanzoek op 13 jauza plaatsvond (CGVS, p. 7 & 9). Echter, wanneer hierna meermaals gevraagd wordt hoeveel tijd er ongeveer tussen het tweede en het derde huwelijksaanzoek zat, kunt u het helemaal niet zeggen (CGVS, p. 12). Ook uw moeder en uw vader stellen dat het eerste aanzoek op 2 saur plaatsvond, het tweede twee weken later en dat het derde aanzoek op 13 jauza plaatsvond (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 6 & 9 ; CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 7). Wanneer ook hen gevraagd wordt naar de tijdsperiode tussen het tweede en het derde huwelijksaanzoek, kan uw moeder niet vertellen of er meer of minder tijd tussen deze twee aanzoeken zat dan tussen de eerste en de tweede (CGVS moeder dd. 26.06.2015, p. 9) en kan uw vader niet vertellen of er dagen dan wel weken tussen het tweede en derde aanzoek zat (CGVS vader dd. 26.06.2015, p. 15). Aangezien het een essentieel aspect in uw asielrelaas betreft en aangezien blijkt dat er ongeveer een maand tussen het tweede en derde aanzoek moet hebben gezeten (zie administratief dossier), is deze onwetendheid van jullie alle drie die op dezelfde dag werden gehoord, zeer bevreemdend en komen jullie verklaringen omtrent de door jullie gegeven tijdstippen van de 3 huwelijksaanzoeken ingestudeerd over.

Omwille van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaarde problemen met commandant H. die met u wil huwen.

Daarenboven stelt u dat u niet kunt terugkeren naar Afghanistan omdat u, sinds u hier bent, weet dat vrouwen bepaalde rechten hebben en dat u hier vrijheid heeft en u hier verder kunt studeren (CGVS, p. 13). Tevens stelt u dat er in uw regio geen aparte scholen voor vrouwen zijn waar u vreemde talen kunt leren (CGVS, p. 13). Sinds u in België bent heeft u beslist geen hoofddoek meer te dragen omdat u niet van hoofddoeken houdt (CGVS, p. 14). Ook haalt u aan dat vrouwen in Afghanistan niet de vrijheid hebben om in een broek, een rokje of met onbedekte armen rond te lopen op straat (CGVS, p. 14). Tot slot stelt u dat, indien u zou werken in Afghanistan, u op kantoor een hoofddoek zou moeten dragen en regels zou moeten respecteren (CGVS, p. 14). Bovenstaande elementen volstaan op zich echter niet om ten aanzien van u een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te weerhouden. Met betrekking tot de door u aangehaalde regels over omgang met vrouwen en kledingvoorschriften dient te worden opgemerkt dat de in uw land van herkomst aanwezige beperkingen (bv. kledij, omgang met anderen,...) gebaseerd zijn op islamitische normen en waarden betreffende de algemene in de Islamitische Republiek Afghanistan geldende (rechts)regels. U bent trouwens nog steeds moslima (CGVS, p. 3). In dit verband kan nog worden opgemerkt dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Het opleggen van beperkingen aan voornoemde rechten behoort tot de soevereine bevoegdheid van de verscheidene nationale staten. De vrijheid van meningsuiting alsook de eerbiediging van het privéleven moet/kan in de verschillende staten slechts worden uitgeoefend binnen welomschreven voorwaarden en/of binnen welbepaalde (wettelijke) grenzen. Met betrekking tot deze algemeen geldende rechtsregels kan dan ook niet worden gesteld dat zij een schending van de grondrechten van de mens en een vorm van vervolging in de zin van de Vreemdelingenwet uitmaken. Aangaande uw verklaring dat er in uw regio geen aparte scholen voor vrouwen zijn waar vrouwen vreemde talen kunnen leren (CGVS, p. 13), moet worden opgemerkt dat het eventuele gebrek aan aparte scholen voor vrouwen dat er in uw regio zou kunnen zijn geenszins afbreuk doet aan het recht op onderwijs. Uit de verklaringen van uw broer A.M. blijkt bovendien dat er in de stad Mazare Sharif scholen zijn waar meisjes, onder andere universiteitsstudenten, taallessen kunnen volgen (CGVS broer A.M., p. 4 & 5). Immers, hij verklaart zelf Engelse les te hebben gegeven aan dergelijke studenten, waarbij de meisjes vooraan in de klas zaten en de jongens achteraan (CGVS broer A.M., p. 4). Hieraan kan tot slot nog toegevoegd worden dat u uw middelbare school heeft afgemaakt en daarna nog een lerarenopleiding kon volgen (CGVS, p. 3 en 4).

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw vluchtmotieven geen geloof kan worden gehecht, zodat u ter zake noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals gedefinieerd in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de

algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport geeft aan dat het aantal burgerslachtoffers op het gehele Afghaanse grondgebied sinds de tweede helft van 2012 gestegen is. Verder wordt vastgesteld dat het aantal veiligheidsincidenten van 2011 tot 2012 weliswaar gedaald is, maar dat er sinds begin 2013 sprake is van een stijging in het aantal incidenten veroorzaakt door AGE's. Daartegenover bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Balkh te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation van januari 2015) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het Zuiden, Zuid-Oosten en het Oosten. De provincie Balkh behoort tot de noordelijke regio van Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Balkh grotendeels in handen is van de overheid. De provincie is een toevluchtsoord voor families die het geweld in andere provincies ontvluchten. De hoofdplaats van de provincie, Mazar-e Sharif is de officieuze hoofdstad van het noorden van Afghanistan. De stad is relatief geïsoleerd geweest van het conflict dat Afghanistan de afgelopen decennia heeft geteisterd, waardoor haar politiek en economisch gewicht groot en groeiend is. De stad wordt bestempeld als één van de veiligste steden in Afghanistan. Het aantal terreurdaden, alsook het aantal burgerslachtoffers bleef er beperkt. Niettegenstaande er tijdens de verslagperiode enkele aanslagen gepleegd werden zonder duidelijk aanwijsbaar doelwit, is het geweld in Mazar-e Sharif hoofdzakelijk doelgericht van aard. De meeste veiligheidsincidenten in de provincie Balkh worden gerapporteerd in de westelijke districten, met name Chimtal, Chahar Bolak, Zari en Sholgar. Deze regio is gekend voor de productie van cannabis, wat een impact heeft op de stabiliteit in deze regio. Het merendeel van de gewelddaden die er plaatsvinden zijn doelgericht van aard, en nemen er hoofdzakelijk de vorm aan van IED-explosies en gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en de opstandelingen. Het aantal hierbij te betreuren burgerslachtoffers is laag.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Balkh actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van

een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

De UNHCR Eligibility Guidelines van 6 augustus 2013 doen geen afbreuk aan de conclusie van het Commissariaatgeneraal, die werd gemaakt na een analyse en afweging van alle elementen in de beschikbare landeninformatie. U bracht bovendien geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De neergelegde documenten kunnen geenszins bovenstaande beslissing wijzigen. Uw taskara bevat immers enkel informatie betreffende uw identiteit die hier niet ter discussie staat. Het certificaat toont enkel aan dat u gedurende 2 jaar een lerarenopleiding heeft gevolgd. Hetzelfde kan gezegd worden over de taskara's van uw ouders en uw drie broers en de rijbewijzen van uw vader en uw broers A.M. en H.. De kopie van een attest van verblijf op uw naam toont enkel aan dat u op 8 juli 2015 in het opvangcentrum in Eeklo verbleef.

De door uw vader neergelegde cd-rom bevat volgens uw vader louter een video waarin verwezen wordt naar de moord op 5 personen in het district Bagram in de provincie Kabul nadat ze een huwelijksaanzoek van een commandant weigerden (CGVS vader, p. 10). Ze bevat echter geen informatie betreffende de door u gekende problemen. De kopie van een opsporingsverzoek via het Rode Kruis door uw vader dd. 22.09.2014 bevat louter gegevens betreffende uw broers A.H. en A.M. die hij toen probeerde terug te vinden. De brief van de Dienst Tracing dd. 17.10.2014 bevat enkel contactgegevens van deze dienst en een referentienummer.

Het aanvraagformulier voor hogere studies op naam van uw broer A.H. toont enkel aan dat hij wilde verder studeren. De 3 door hem neergelegde certificaten en het bewijs van deelname aan een animatorcursus tonen enkel de door hem gevolgde opleidingen aan. De door uw broer A.H. neergelegde foto beeldt A.H. en A.M. samen met verschillende jongeren af. De brief voor A.H. bevat louter de mening van 4 personen omtrent de deelname van A.H. aan een kamp.

De 7 certificaten van uw broer A.M., zijn diploma secundair onderwijs en het bewijs van deelname aan een animatorcursus tonen louter de door hem gevolgde opleidingen aan. Het inschrijvingsformulier voor een cursus Nederlands op naam van A.M. toont enkel aan dat hij zich heeft ingeschreven voor Nederlandse les. De kopie van een attest van verblijf op naam van A.M. toont enkel aan dat hij op 8 juli 2015 in het opvangcentrum in Eeklo verbleef.

Betreffende het medisch getuigschrift dd. 08.07.2015 omtrent u, neergelegd door A.H., moet worden opgemerkt dat dit attest bestemd is voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de DVZ. In dit getuigschrift wordt gewag gemaakt van het feit dat het erop lijkt dat u aan een schuldgevoel lijdt en er wordt verwezen naar het huwelijksaanzoek bij de medische voorgeschiedenis. Echter, een dergelijk attest wordt opgemaakt op basis van uw verklaringen. Bijgevolg kan dit attest geenszins de geloofwaardigheid van uw verklaarde problemen herstellen. Het medisch attest dd. 16.07.2015 op naam van A.M. stelt enkel dat hij op 17 juli 2015 zich niet kon aanmelden op het CGVS. In verband met het medisch getuigschrift dd. 08.07.2015 omtrent A.M., neergelegd door A.H., moet worden opgemerkt dat dit attest bestemd is voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de DVZ. Hierin wordt vermeld dat A.M. volgens een psycholoog/psychotherapeut last zou hebben van PTSS. Door wie en op basis waarvan deze diagnose gesteld werd staat echter niet vermeld. Bovendien kan de oorzaak van deze problemen onmogelijk op een objectieve wijze door een psycholoog worden nagegaan aangezien deze hiervoor afhankelijk is van de verklaringen van de patiënt. Bijgevolg kan dit attest geenszins de problemen die u en uw familie verklaren in Afghanistan te hebben gekend, aantonen. De e-mail met de resultaten van een CT-scan van de lumbale wervelkolom van A.M. kan op geen enkele wijze jullie geloofwaardigheid herstellen. De kopie van 3 doorverwijzingen toont louter aan dat een niet nader genoemd persoon naar een arts werd doorverwezen op de vermelde data. De kopie van een aanvraag tot opstarten van bepaalde medicatie voor A.M. tonen louter aan dat de huisarts bepaalde medicatie voor hem wilde opstarten op aanraden van een psycholoog. De kopieën van attesten betreffende vaccinatie tegen poliomyelitis op naam van uzelf, uw vader, uw moeder en A.M. tonen louter aan dat jullie één dosis van het betreffende vaccin toegediend hebben gekregen. Hoe dan ook ressorteren medische problemen op zich niet onder de toepassingsfeer van de Vluchtelingenconventie noch onder de bepalingen van de definitie subsidiaire bescherming.

Aangaande uw verklaringen dat u pijn heeft in uw knie door een val in Griekenland en dat u sedert 8 maanden naar een psycholoog gaat (CGVS, p. 11), dient te worden opgemerkt dat deze door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor

een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980."

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zoals bepaald in de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroepen verzoekers zich op de schending van artikel 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 1, (2) van het Protocol betreffende de status van vluchteling van 31 januari 1967 en van de materiële motiveringsplicht.

In onderhavig verzoekschrift stellen verzoekers als volgt:

"1/ Eerste onderdeel: m.b.t. de weigering van erkenning als vluchteling

In het eerste onderdeel van de motivering van de bestreden beslissingen beargumenteert tegenpartij waarom zij meent verzoekers niet als vluchteling te moeten erkennen in de zin van de Vluchtelingenconventie, zoals gedefinieerd in het artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

1/ Vooreerst stelt tegenpartij vast dat verzoekster en haar familieleden inconsistente verklaringen aflegden aangaande de manier waarop de commandant van het bestaan van verzoekster wist. Enkel de vader wist klaarblijkelijk dat de commandant zijn dochter kende door een foto van verzoekster met haar klasgenoten.

Verzoekster wenst hier te benadrukken dat zij inderdaad niet weet hoe de commandant van haar bestaan op de hoogte is geraakt.

Verzoeksters vader is ook niet 100% zeker hoe commandant op de hoogte is geraakt van het bestaan van zijn dochter, maar hij heeft een vermoeden dat dit moet zijn door een foto van een feestje bij de leerkracht waar zijn dochter met klasgenoten op stond.

Maar het gaat hier om een vermoeden! Verzoeksters vader is hier niet helemaal van overtuigd maar ziet de foto als enige verklaring voor het feit dat de commandant van zijn dochters bestaan op de hoogte kon zijn.

2/ Vervolgens merkt tegenpartij op dat verzoekster en haar familie bijzonder weinig weten over commandant H.. Zo kennen ze niet de volledige naam van commandant H. en weten zij ook niet wat zijn huidige functie inhoudt, enkel dat hij vroeger een jihadi commandant was maar verder niets.

Verzoekster wenst hier te verklaren dat zij (en haar familie) niet geïnteresseerd waren in het huwelijksaanzoek van de commandant en bijgevolg waren ze ook niet in hem als persoon waren geïnteresseerd. Verzoekster wenste niet uitgehuwelijkt te worden en evenmin had haar familie hiertoe de intenties.

Bijgevolg wenste zij ook niet meer informatie over hem te weten. Hierdoor weet verzoekster en haar familie niet hoeveel kinderen de commandant heeft, alsook hoeveel broers of zussen hij zou hebben.

Verzoekster wenst ook te benadrukken dat zijzelf nooit contact heeft gehad met de bezoekers. Enkel haar vader en moeder hadden contact met deze personen. Verzoekster zat toen op haar kamer (zie gehoorverslag CGVS dd. 26.06.2015, blz. 7).

Dat verzoeksters broers ook geen verdere informatie konden geven ligt aan het feit dat zij op het moment van de huwelijksaanvragen niet thuis waren. Beiden broers waren toen op hun werk (zie gehoorverslag CGVS broer A.H. dd. 17.07.2015, blz. 10 en gehoorverslag CGVS broer A.M. dd. 17.08.2015, blz. 10). Zij kwamen pas achteraf te weten dat hun zus ten huwelijk was gevraagd, maar meer details ook niet.

Verder merkt tegenpartij op dat verzoekster en haar familie bijzonder weinig weten over de drie zogenaamde vrouwen van commandant H..

Hier stelt verzoekster dat die drie vrouwen al na 1 uur terug weg waren nadat ze het huwelijksaanzoek van de commandant hadden overgemaakt. Zo'n huwelijksaanzoek is zeer delicaat, waardoor het niet het moment is om gezellig samen bij te kletsen.

Ook had verzoekster helemaal geen interesse in het huwelijksaanzoek, maar wou ze gewoon dat ze zo snel mogelijk terug weg gingen.

Verder heeft verzoekster wel bevestigd dat de commandant 1 zus heeft, aangezien zij één van de drie vrouwen was (zie gehoorverslag CGVS dd. 26.06.2015, blz. 11).

Verzoekster wenst te benadrukken dat zij en haar familie geen enkele vriendschap met die commandant hadden.

3/ Verder stelt tegenpartij vast dat verzoekster en haar familie zeer weinig weten over de personen die in naam van de commandant bij verzoekster thuis zijn gekomen om haar hand te vragen. Zo weet verzoekster en haar familie zeer weinig over H.S.. Verder verwijst tegenpartij ook naar inconsistente verklaringen i.v.m. de tijdschronologie over de gebeurtenissen.

Verzoekster stelt hier dat zij en haar familie inderdaad enkel wisten dat H.S. een vriend van de commandant was en dat hij geregeld zaakjes voor de commandant regelde.

Evenwel merkte tegenpartij op dat verzoekster en haar familie tegenstrijdige verklaringen aflegden over H.S.. Zo stelde enkel verzoeksters broer, A.M., dat verzoeksters vader H.S. al kende van in de tijd dat hij werkte in Mazar- Sharif.

Verzoekster wenst hier te verduidelijken dat haar vader H.S. inderdaad al kende van vroeger. Dat haar vader dit niet zo verklaard heeft in zijn gehoorverslag is te wijten aan een foute interpretatie door haar vader. Het is namelijk zo dat haar vader dacht dat ze hem vroegen of hij H.S. persoonlijk kende en dat was niet zo het geval. Daarom heeft de vader tijdens het gehoor gewoon verklaard dat H.S. de beste vriend was van de commandant.

Verzoekster wenst hier te benadrukken dat het enkel om een miscommunicatie ging.

Dat de verklaringen van verzoekster en haar familie als ingestudeerd en inconsistent overkomen wordt weerlegt door de brief van de klinische psycholoog van verzoekster en haar familie, K.V.P..

Hij bevestigt hier dat het inlevingsvermogen van het gezin minder ontwikkeld is dan gemiddeld. Hierdoor zijn naar hun beleving de verwachtingen voor elkaar duidelijk en gaan zij ervan uit dat dit voor anderen ook zo is. Door deze diagnose worden de vermeende inconsistenties wel een argument pro geloofwaardig aangezien dit een normaal gevolg is van een minder ontwikkeld empathievermogen (zie bijlage, stuk3).

Zo klapt de broer van verzoekster, A.M., door de stress helemaal dicht, wat volledig in lijn ligt met het profiel dat door de psycholoog hierboven wordt geschetst.

De bevindingen van psycholoog V.P. verklaren ook de inconsistente verklaringen van verzoekster en haar familie omtrent de tijd tussen de verschillende huwelijksaanzoeken.

De vermeende inconsistentie met de tijdstippen van de bezoeken is conform met de wetenschappelijk inzichten over de werking van het geheugen. Zo is het wetenschappelijk coherent dat men zich de exacte datum van begin en einde vertrek herinnert (einde van een episode in leven) maar niet het bezoek tussenin. (Zie hiervoor: "CREDIBILITY ASSESSMENT IN ASYLUM PROCEDURES – A MULTIDISCIPLINARY TRAINING MANUAL, p 73 en 74 Helsinki Committee 2013).

4/ Tenslotte merkt tegenpartij op dat door de inconsistente verklaringen van verzoekster en haar familieleden heel het asielrelaas als ongeloofwaardig moet worden beschouwd.

Verzoekster merkt hierbij op dat tegenpartij geen onderscheid maakt in het verhaal tussen de rechtstreekse getuigen (de vader en de moeder) en de onrechtstreekse getuigen (verzoekster en haar broers). Hier wordt totaal geen rekening mee gehouden in de argumentatie van de tegenpartij.

Zoals hierboven al aangehaald, is er geen rekening gehouden met gezinsspecifieke factor (minder empathisch vermogen) om tot de conclusie te komen dat het verhaal ingestudeerd was. Dit is een schending van het rapport van **Beyond Proof Credibility Assessment in EU Asylum Systems May 2013** dat stelt:

Bevindingen die tot een negatieve geloofwaardigheid leiden mogen niet gebaseerd zijn op ongegronde veronderstellingen, subjectieve speculatie, stereotypering en gevoelens van intuïtie (eigen vrije vertaling) (zie bijlage, stuk 4a-b).

Tegenpartij schendt hierdoor artikel 48/3 Vw.

Dat het eerste middel gegrond is.

2/ Tweede onderdeel: m.b.t. de weigering van toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus

Tegenpartij motiveert helemaal niet waarom ze verzoekers het subsidiaire beschermingsstatuut weigert en schendt dan ook de artikelen 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De tegenpartij dient in de toekomst te kijken om te beoordelen of verzoeker een actueel en reëel risico loopt bij terugkeer naar land van herkomst.

1/ Tegenpartij haalt aan dat het overgrote geweld in Afghanistan voornamelijk plaatsvindt in het zuiden, zuidoosten en het oosten van het land. Verzoekster en haar familie is afkomstig uit de noordelijke provincie Balkh, uit de stad Mazar-e Sharif. Tegenpartij verwijst naar een COI rapport van juli 2015 ter staving van haar argumentatie. Zo is tegenpartij van oordeel dat Mazar- e Sharif altijd een toevluchtsoord geweest is voor mensen die het geweld in andere regio's van Afghanistan hebben ontvlucht.

Verzoekster wilt hier benadrukken dat ook in de noordelijke gebieden de situatie zeer onstabiel is. Zo blijkt uit het **UNAMA Afghanistan Midyear Report 2015** dat de noordelijke regio's, waaronder de provincie Balkh, geteisterd worden door mensenrechtenschendingen en straffeloosheid, wat leidt tot vele burgerslachtoffers. Zo worden deze regio's geterroriseerd door gewapende milities van de overheid:

"In de eerste zes maanden van 2015, bleef UNAMA schendingen van mensenrechten rapporteren die werden uitgevoerd door gewapende pro- overheidsgroeperingen, met inbegrip van straffeloosheid, opzettelijke moorden, afpersing, aanvallen en intimidatie en diefstal. UNAMA is verontrust dat Afghaanse nationale veiligheidstroepen deze gewapende groepen gebruiken ter bestrijding van anti-overheidsgroeperingen, met name in het noorden en noordoostelijke regio's, en de hierdoor stijgende burgerslachtoffers die voortvloeien uit dergelijke verrichtingen door met het gebruik van gewapende pro-overheidsgroeperingen in operaties. UNAMA heeft een consistente mislukking van de Afghaanse autoriteiten waargenomen om de civiele gemeenschappen te beschermen tegen deze mensenrechtenschendingen en schade die voortvloeit uit deze operaties, alsook het gebrek aan verantwoordingsplicht voor dergelijke acties.

Met de uitzondering van vijf incidenten die gebeurden in de provincies van Kunar, Ghor, Ghazni en Kapisa, waren alle 64 resterende incidenten waarbij burgerslachtoffers vielen en waar mishandelingen plaatsvonden in de noordelijke en noordoostelijke provincies van Kunduz en Faryab maar ook in Baghlan, Sari Pul en Balkh (eigen vrije vertaling)

(zie bijlage, stuk 5a-c).

Ook het rapport van **Amnesty International 2014/15** stelt vast dat Afghanen nog altijd het overgrote deel van de vluchtelingen uitmaakt, ook in eigen land. Zoals tegenpartij stelt, is de stad Mazar- e Sharif een toevluchtsoord voor vluchtelingen, maar hieruit kan allesbehalve geconcludeerd worden dat er hierdoor geen problemen zouden zijn.

Zo blijkt uit dit rapport dat de stad het slachtoffer wordt van overbevolking, met alle gevolgen van dien en adequate oplossingen worden door extremistische groeperingen tegengehouden:

"Onvoldoende geïmproviseerde onderkomens, overbevolking en slechte hygiëne, gecombineerd met barre weersomstandigheden, leidde tot een toename van besmettelijke en chronische ziekten zoals malaria en hepatitis. Inspanningen om de polio- virus door middel van vaccinatieprogramma's uit te roeien werden belemmerd door de oppositie gewapende groepen, waaronder de Taliban, en gevallen worden blijvende gerapporteerd." (eigen vrije vertaling) (zie bijlage, stuk 6a-b).

Tegenpartij kan dus onmogelijk zomaar stellen dat de regio waar verzoekster en haar familie van afkomstig is, relatief veilig is.

Tegenpartij schendt hierdoor artikel 48/4 Vw.

Dat het tweede onderdeel van dit enig middel gegrond is.

Dat verzoekster geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd omtrent haar huwelijksaanzoeken en haar vrees voor vervolging.

Dat tegenpartij had moeten rekening houden met de gezinsspecifieke situatie van verzoekster om tot een geloofwaardige eindbeslissing te komen.

Dat tegenpartij onvoldoende rekening heeft gehouden met de sleutelfiguren in het asielrelaas, namelijk de vader en moeder van verzoekster."

2.2. Stukken

Verzoekers voegen bij hun verzoekschrift een verklaring van een klinisch psycholoog (stuk 3) en drie rapporten (stukken 4-6).

2.3. Beoordeling

De Raad stelt vast dat uit het bijgebrachte psychologisch verslag (verzoekschrift, stuk 3) blijkt dat verzoekers "zichzelf en het eigen welbevinden wegcijferen en dit om de ander niet te belasten" en dat "In hun beleving de verwachtingen voor elkaar duidelijk [zijn], zij gaan ervan uit dat dit ook zo is voor anderen." Tevens wordt gesteld dat verzoekers de gebeurtenissen niet doorpraatten ter voorbereiding van de gehoren op het CGVS, omdat ze er van uitgaan dat de ernst van de situatie overtuigend genoeg is. Dit illustreert hun minder ontwikkeld inlevingsvermogen. Vanuit de psychologische expertise, zo vervolgt het verslag nog, zijn de vermeende "inconsistenties" in de motivering net wel een argument pro

geloofwaardig aangezien dat zo de familie een verhaal instudeerde het verhaal veel armer zou zijn en veel minder consistenties zou vertonen.

De bevindingen uit dit verslag alsook de ter terechtzitting vermelde zelfmoordpoging van eerste verzoekster, K.Z.N., en de psychische kwetsbaarheid die hieruit blijkt, plaatsen de feitelijke vaststellingen uit de bestreden beslissing dan ook in een ander daglicht. Hoewel een zekere kennis kan worden verwacht over commandant H. en zijn entourage, kan *in casu prima facie* niet worden ingezien dat eerste verzoekster en haar gezinsleden werkelijk op de hoogte dienen te zijn van het volledige (privé-)leven van de commandant, zoals de activiteiten van diens kinderen en de kennis van diens broers en zussen. Hetzelfde geldt voor de handlanger van de commandant, H.S.. Gelet op het gestelde in het psychologisch verslag is het evenmin onredelijk dat verzoekers onderling niet steeds *geheel* gelijklopende verklaringen afleggen.

Hoe dan ook is het besluit om het land van herkomst te verlaten teneinde elders internationale bescherming te vragen, een zwaarwichtige beslissing die niet licht genomen wordt en een grondige belangenafweging met zich meebrengt, temeer wanneer, zoals *in casu*, wordt besloten om met het hele gezin het land van herkomst te verlaten. In dit opzicht is het weinig aannemelijk dat verzoekers na het derde huwelijksaanzoek van commandant H., er 's nachts over hebben gesproken en de volgende dag reeds zijn vertrokken (gehoorverslag CGVS K.Z.N., p. 8). Aangezien verzoekers in België internationale bescherming vragen tegen de bedreigingen van commandant H. in het kader van het huwelijksaanzoek ten aanzien van eerste verzoekster, kan redelijkerwijze van hen worden verwacht dat zij zich terdege betreffende deze persoon trachten te informeren. Waar verzoekers niet op de hoogte blijken te zijn van de functie, de woonplaats of de volledige naam van de commandant en zijn echtgenotes kunnen zij dan ook niet overtuigen. Gelet op de hiervoor vermelde belangenafweging bij het verlaten van het land van herkomst, kan dergelijke kennis wel degelijk als essentieel worden aanzien.

Evenmin is het weinig aannemelijk dat geen van de verzoekers blijkbaar weet waarom de commandant uitgerekend met eerste verzoekster wil huwen. Hieromtrent wordt er in de bestreden beslissingen eveneens terecht op gewezen dat het niet aannemelijk is dat verzoekers geen (coherente) verklaringen kunnen afleggen over de wijze waarop de commandant kennis kreeg van het bestaan van eerste verzoekster.

Daarnaast dient vastgesteld dat in het administratief dossier, bij het verzoekschrift of in het rechtsplegingsdossier geen informatie is terug te vinden met betrekking tot gedwongen huwelijken in Afghanistan. Dergelijke informatie is *in casu* onontbeerlijk bij de beoordeling van de onderhavige asielaanvragen, niet in het minst om de geloofwaardigheid van bepaalde verklaringen te toetsen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, ontbreekt het de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 30 november 2015 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig maart tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER